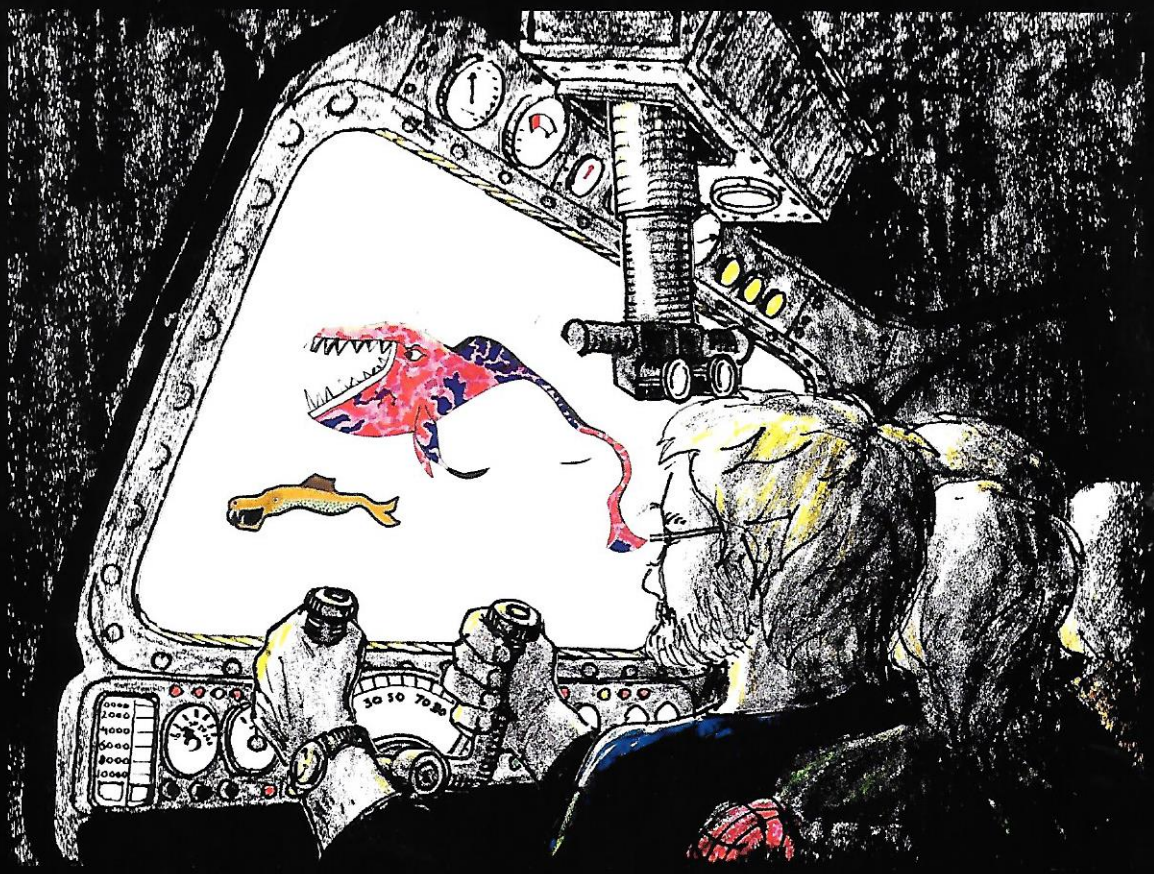
GODNATHISTORIERNE

Fortællinger med tegninger, film og hjemmelavede ting til mine børn



Niels Sigsgaard 2019



GODNATHISTORIERNE TIL MINE FIRE BØRN

Selv om jeg tilbragte megen tid på tegnestuen, så var "godnathistorierne" noget jeg prioriterede højt. Når historierne er sat i citationstegn, så er det fordi de omfattede mere og andet end normal oplæsning ved sengetid: De udviklede sig til tegneseriehefter, hjemmelavede tegnefilm og selvfremstillede legeting som for eksempel dukkehuset, ridderborgen og sørverskibet.

Jeg har altid elsket at fortælle, tegne og bygge modeller, det håber jeg fremgår af denne lille bog. Langt hen ad vejen var det jo det samme, som jeg foretog mig på tegnestuen!

At I, mine børn, hele tiden var aktive medaktører, det gav mig ekstra glæde - en glæde jeg tror og håber var gensidig.

Jeres far, januar 2019

80 00561 74627 2



Sørøverskibet

GODNATHISTORIERNE TIL MINE FIRE BØRN

af Niels Sigsgaard

København 2019

INDHOLD:

1 Kære børn

2 Rumrejsen

8 Thomas Badekar

14 Tegnefilmen

21 Sørøverskibet

22 Sørøverne

23 Dittes dukkehus

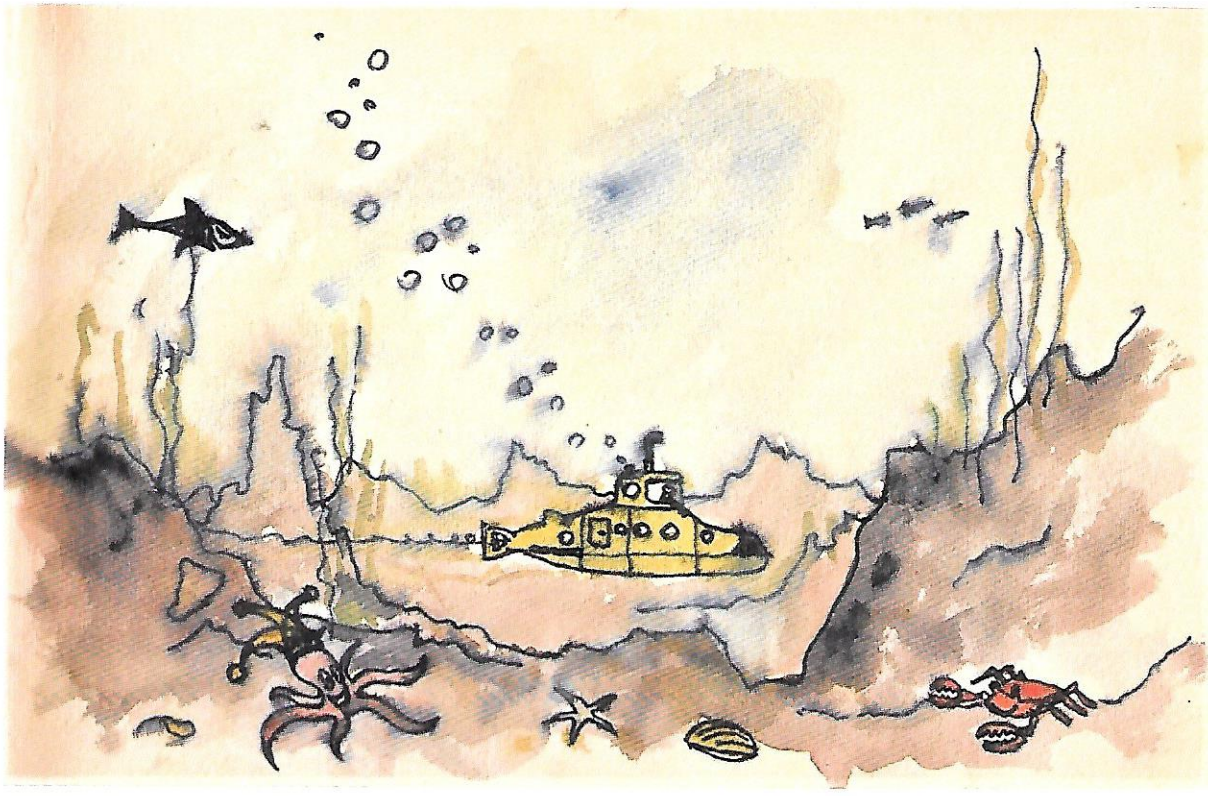
24 Dittes tegnefilm

25 Ridderborgen

26 ZX Spectrum

27 Sari og Tigeren

32 Harry Potter



Kære mine fire børn,

Her har jeg prøvet at samle mine "godnathistorier" til jer i en rimelig tilgængelig form:

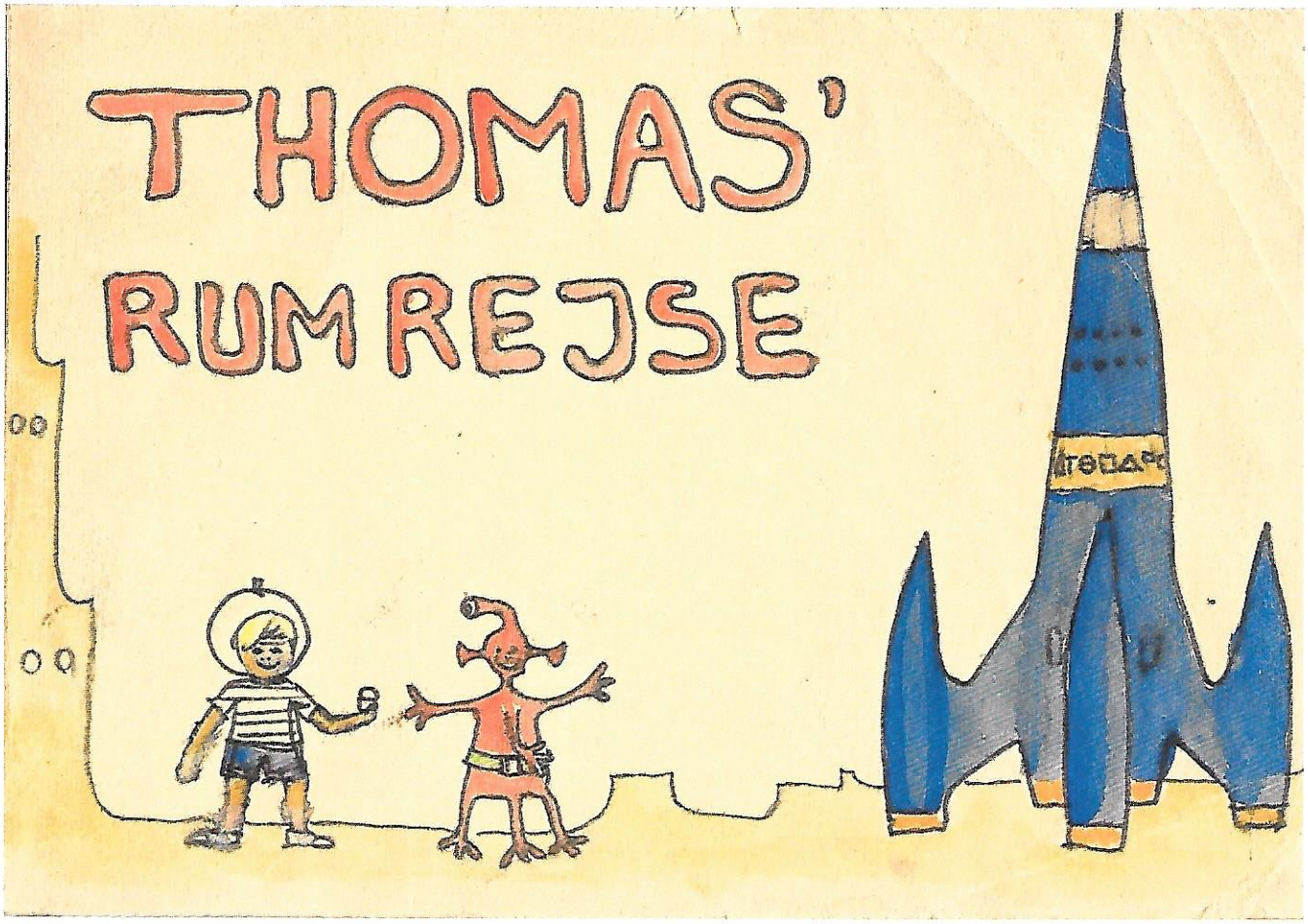
Tegnede historier fra Skovshoved om Thomas rumrejse og hans undervandsoplevelser i badekaret. Dykkerturer, som blev til et eventyr om vores gamle 2CV, der blev bygget om til en undervandsbåd, og som blev grundlaget for en primitiv tegnefilm – med det gamle 8mm smalfilmsapparat og trådudløser. Drabelige sørøvere gik igen i flere historier, og det var naturligt, at de fik deres eget skib. Også en ridderborg med vindebro og fangehuller til skurkene hørte med i kampene mellem skurke og helte.

Ditte inspirerede til historierne om "Lillefamilien" og det hjemmelavede dukkehus, formet efter hendes barndomshjem i Skovshoved. Hun tegnede desuden figurer til en vidunderlig lille tegnefilm om Lusi i haven!

Med Rasmus og en ZX Spectrum trådte "historierne" ind i coputeralderen. Via en lille kassettebåndoptager udviklede han simple computerspil, hvor en stiliseret "trådhelikopter" smadrede tv-skærmen, når man styrede forkert. Dengang tænkte han nok ikke over, hvad det skulle udvikle sig til!

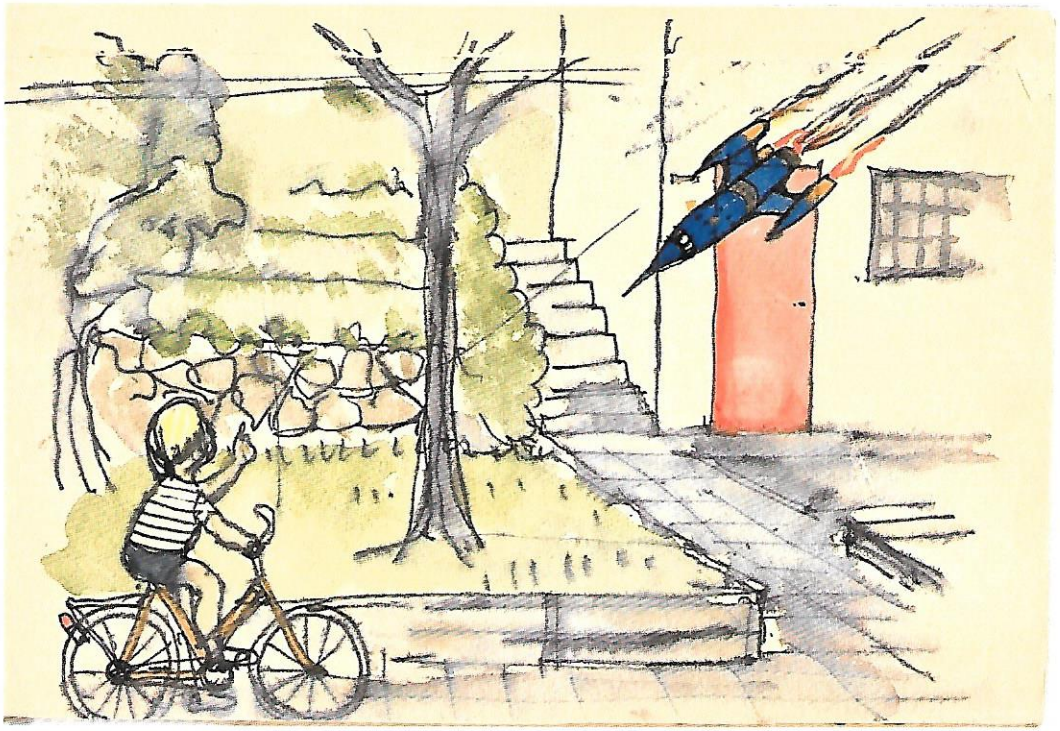
Senere, sammen med Freja, bevægede jeg mig tilbage til ungdomsoplevelserne i Indien. Det blev til fortællingen om "Sari og Tigeren", skabt af Frejas fantasi og med mine illustrationer... Sammen med Freja blev det også til mere normale godnathistorier, herunder *alle* Harry Potter bøgerne - måske ikke alle, da det tit var mig og ikke Freja, der faldt i søvn...

Kærlig hilsen

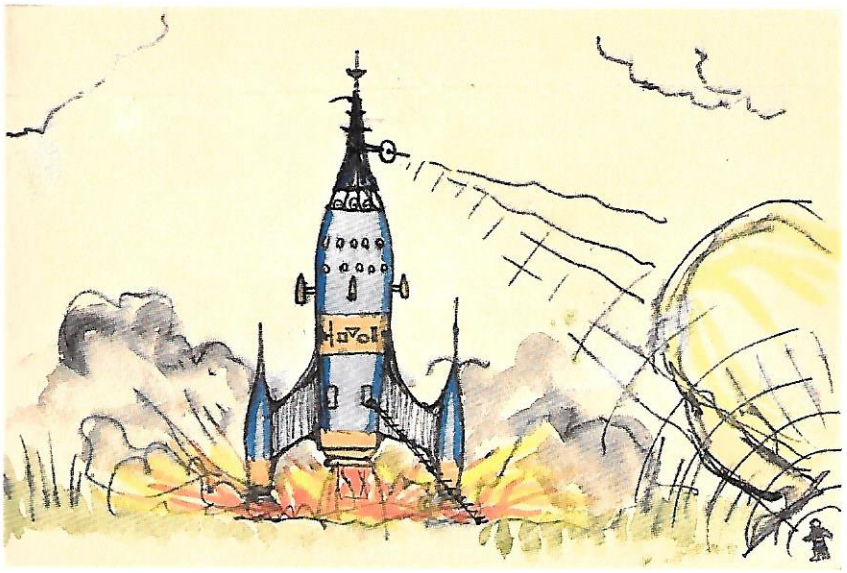


Fortalt og tegnet 1973-74, altså for snart 50 år siden.

Science Fiction? Jo, men det var dengang Neil Armstrong og Co. gik rundt på månen!



Thomas havde lige cyklet hjem fra skole, da han så noget der lignede en legetøjsraket komme susende for fuld fart og landede lige på vores græsplæne. Han gik hen for at kigge nærmere på den, men så skete der noget mærkeligt.

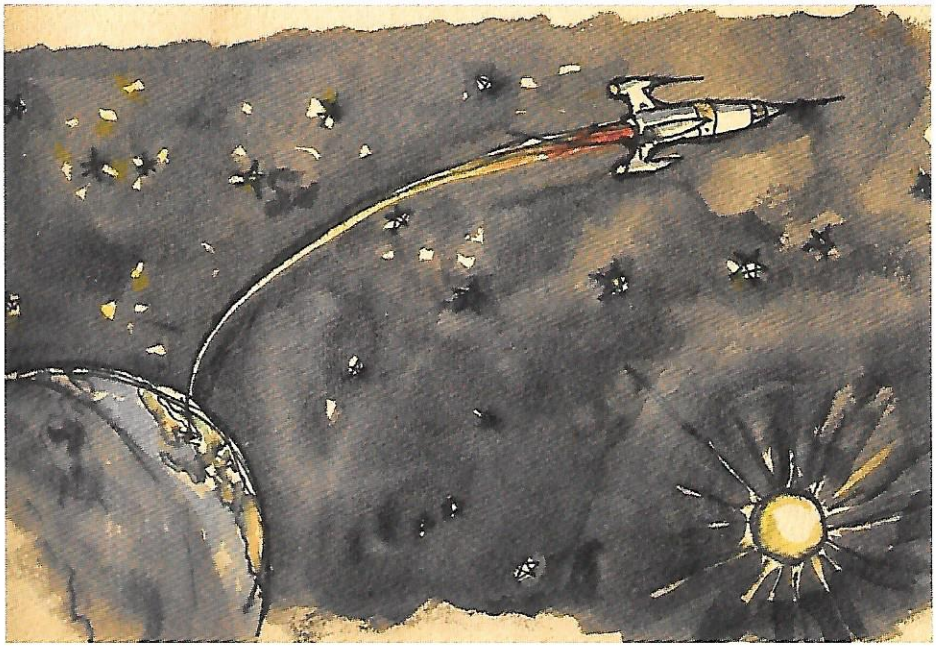


Fra toppen af legetøjsraketten kom der en antenne ud, og med en høj hyletone begyndte det at snurre kraftigt i Thomas hoved. Det var lige som haven og vores hus begyndte at vokse og vokse! Men snart kunne han se, at det i virkeligheden var ham selv, der blev mindre. Så meget mindre, at han til sidst stod ved siden af en raket, der var meget større end ham selv. Fra toppen af den åbnede en stor luge og en mærkelig lille fyr med tre øjne sagde: ***"Hej Thomas! Vi vil spørge dig om du kan hjælpe os med et problem hjemme på vores egen planet".*** Det lød da spændende, tænkte Thomas og klatrede ombord i den flotte blå raket.



Inde i rakettens førerkabine stod der tre små sjove rumvæsener. De lignede lidt mennesker, men de have tre øjne, tre arme og tre ben i stedet for vores to. Med nogle små oversætterapparater kunne de tale med Thomas og forstå hvad han sagde.

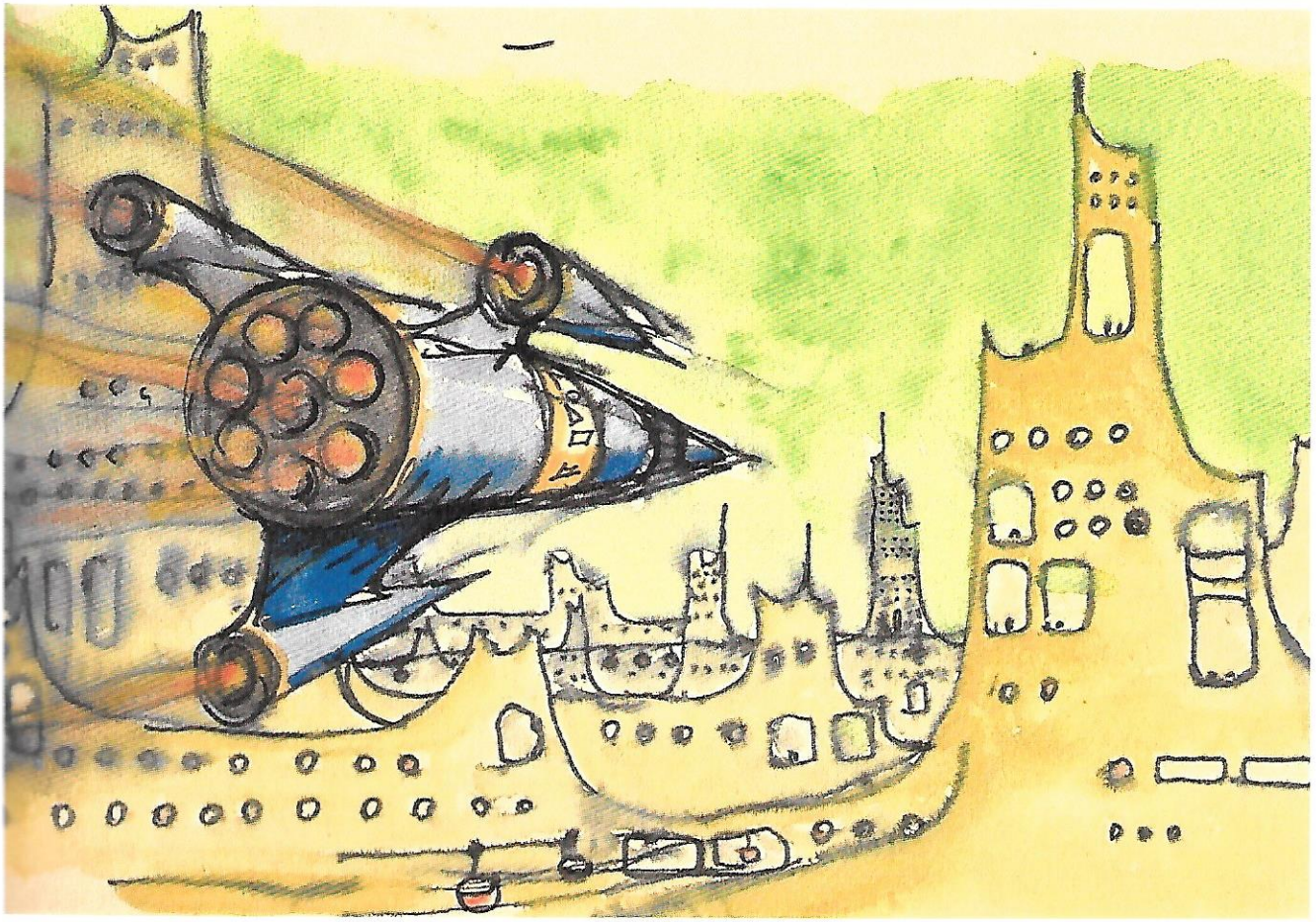
"Hej Thomas og velkommen i vores raket. Jeg hedder Sum og er kaptajn, og mine raketmatroser hedder Gum og Lum, Vi kommer fra planeten Marcipanien, som ligger meget langt borte og har hørt, at du skulle være god til at hjælpe andre med problemer". "Jeg vil da gerne prøve at hjælpe jer", svarede Thomas med det oversætterapparat, som Sum havde lånt ham.



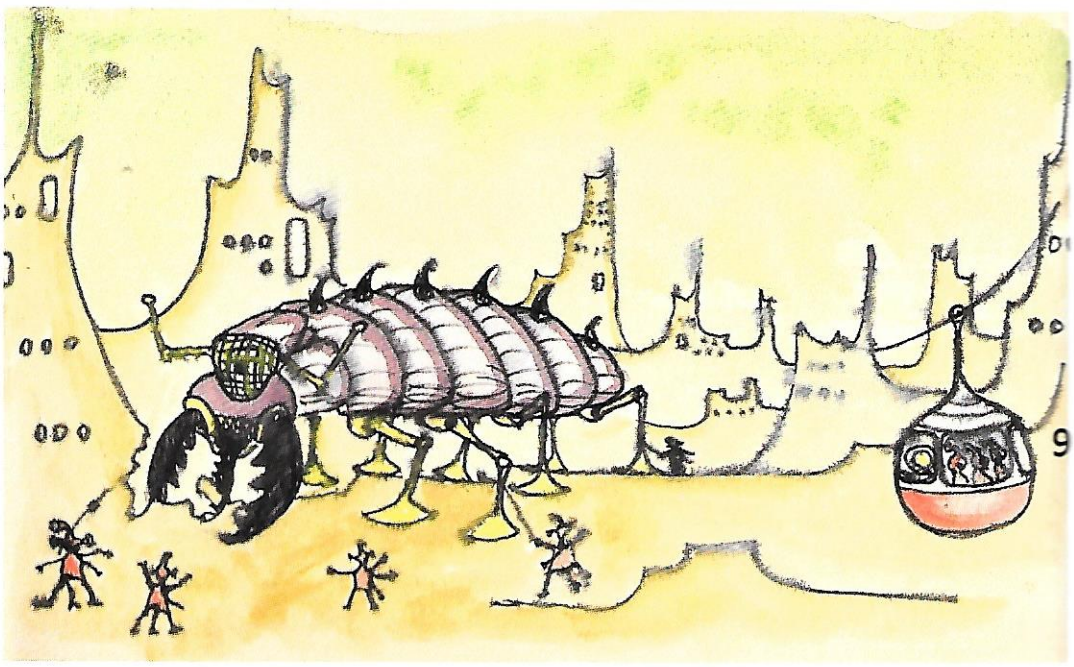
Og så startede raketten med et ordentlig ryk, og susede med en voldsom fart væk fra Jorden ud i det store mørke himmelrum. ***"Det er en lang tur",*** fortalte Gum og Lum til Thomas, ***"men du skal bare lægge dig til at sove lige som os, så finder raketten selv vej, og når vi vågner, så er vi fremme ved Marcipanien".***

Og rigtig nok, da Thomas vågnede igen, fløj raketten hen over en mærkelig verden: Himlen var nærmest grøn og jorden gul over det hele. Det var husene også, og de så ud som om de var modeleret lige op af jorden.

"Vi lander her ved det høje hus, så kan du selv se, hvad det er for et problem vi har" sagde Sum til Thomas.

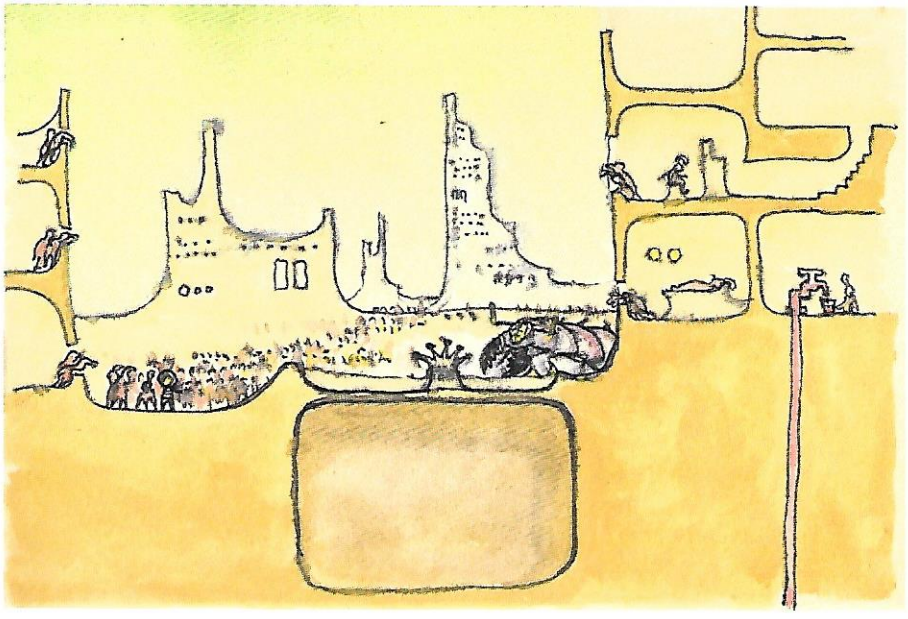


Fra landingsstedet tog de med svævebane midt ind i en stor by.
Her så Thomas for første gang hvad det var for et problem, der var tale om :



Et kæmpe stort dyr, der mest lignede en glubsk seksbenet bille, gnaskede løs med sine store skarpe kæber. I Marcipanen viste det sig, at jorden faktisk bestod af marcipan, og som maricipanerne bugte til at bygge deres huse med. Blev man sulten kunne man bare gravede ud til et ekstra værelse og spise al den marcipan, der blev til overs! Borede man ned i undergrunden, så kom der dejlig saftevand op i stedet for almindelig vand, som hjemme på Jorden. Sum sagde nu:

"Du kan godt se, at den er begyndt at æde vores fine huse. Vi har kun meget få vilde dyr tilbage her på vores planet, så vi vil helst ikke slå den ihjel. Vi har prøvet at binde den fast, men den er bare al for stærk og bider vores tove over" .



Thomas måtte tænke sig godt om før han fik en god ide:

"Vi graver et dybt hul, kun med et tyndt lag marcipan for oven. Midt på toppen bygger vi en marcipankrone med lækre bolsjer for at lokke kæmpedyret frem".

Marcipanierne gjorde som Thomas havde sagt, og ganske rigtigt: Marcipankronen besat med bolsjer i alle farver kunne kæmpedyret ikke stå for, og da den skulle spise det første bolsjer brasede den ned i bunden af det store hul.

Marcipanierne blev rigtig glade, for nu kunne de set det spændende dyr uden fare for at det spiste deres huse. Det var sjovt at fodre den med store marcipan-klumper som de havde nok af. Det betød også at den ikke begyndte at "æde" sig op af hulet igen.





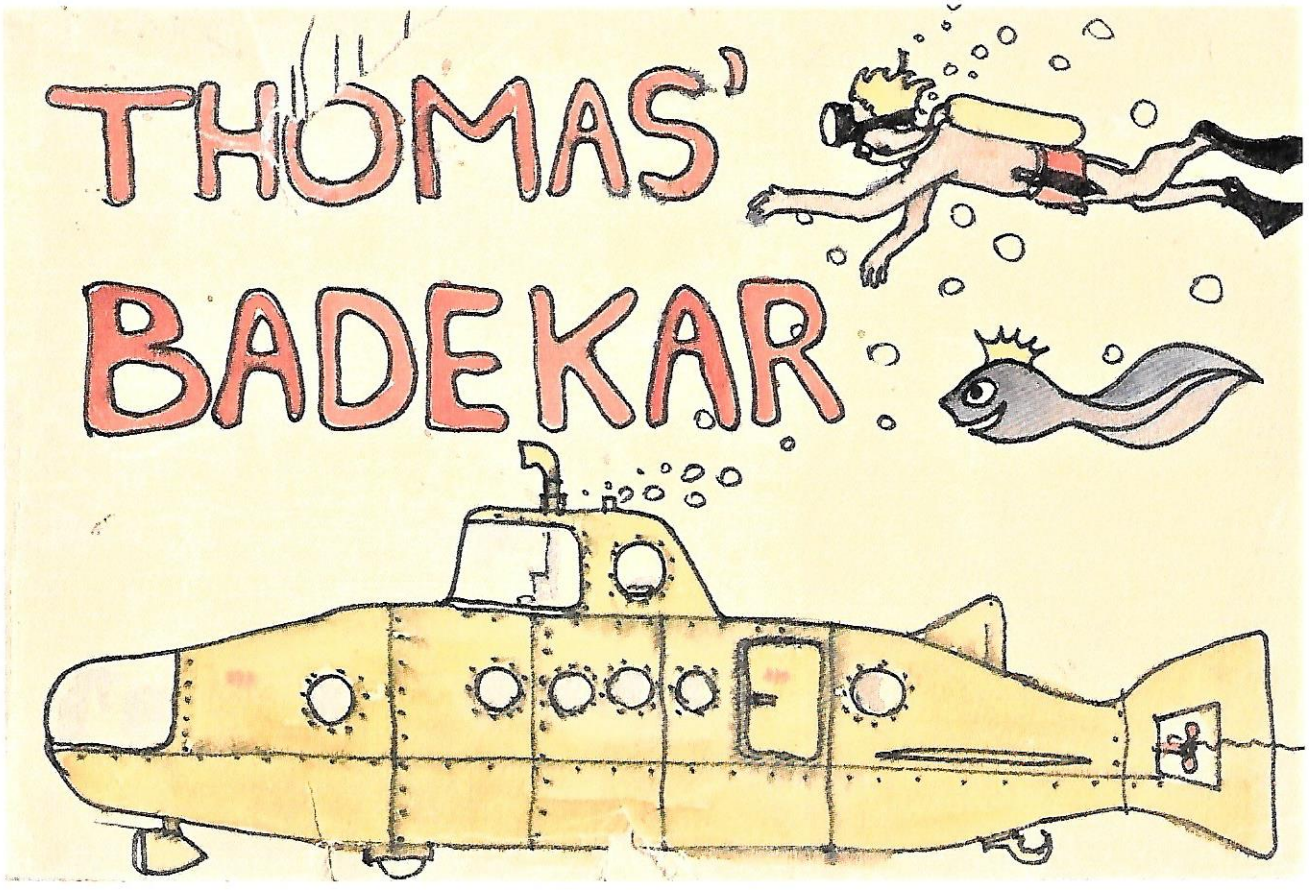
På vegne af hele Marcipanien sagde Sum: ***"Tusind tak Thomas for at du så fint har løst problemet med det store kæmpedyr. Her er et særligt apparat, du kan bruge når det er tilbage på Jorden igen. Hvis du vil besøge os igen, så skal du bare trykke på den her knap, så sender vi en raket af sted efter dig."***

Thomas takkede for den gode gave og tog af sted med raketten tilbage til Jorden.

SLUT

Denne lille fortælling med mine illustrationer bærer tydelig præg af sine inspirationskilder: Den skønne tegnefilm "Bennys Badekar" og den gule ubåd, tyvstjålet fra The Beatles.

Skovshoved 1976.



Da Thomas skulle skaffe dafnier til hans lille akvarium fangede han samtidig en stor haletusse. Den skulle med hjem i badekaret og svømme sammen med den nye gule undervandsbåd, som han havde fået til sin fødselsdag.

Haletussen var glad for det store badekar, og svømmede lystigt rundt. Thomas tog sin dykkermaske, snorkel og svømmefødder på, og med sin gule ubåd hoppede han ned i badekaret til haletussen. Her hørte han den pludselig sige med en lille pivstemme: ***"Hej Thomas! Ja jeg er ikke en helt almindelig haletusse, for jeg er haletussernes konge. Mit navn er kong Tusse og jeg kan både tale og trylle. Hvis du har lyst, så kan jeg trylle dig lille, så vi sammen kan vi dykke med ubåden?"***

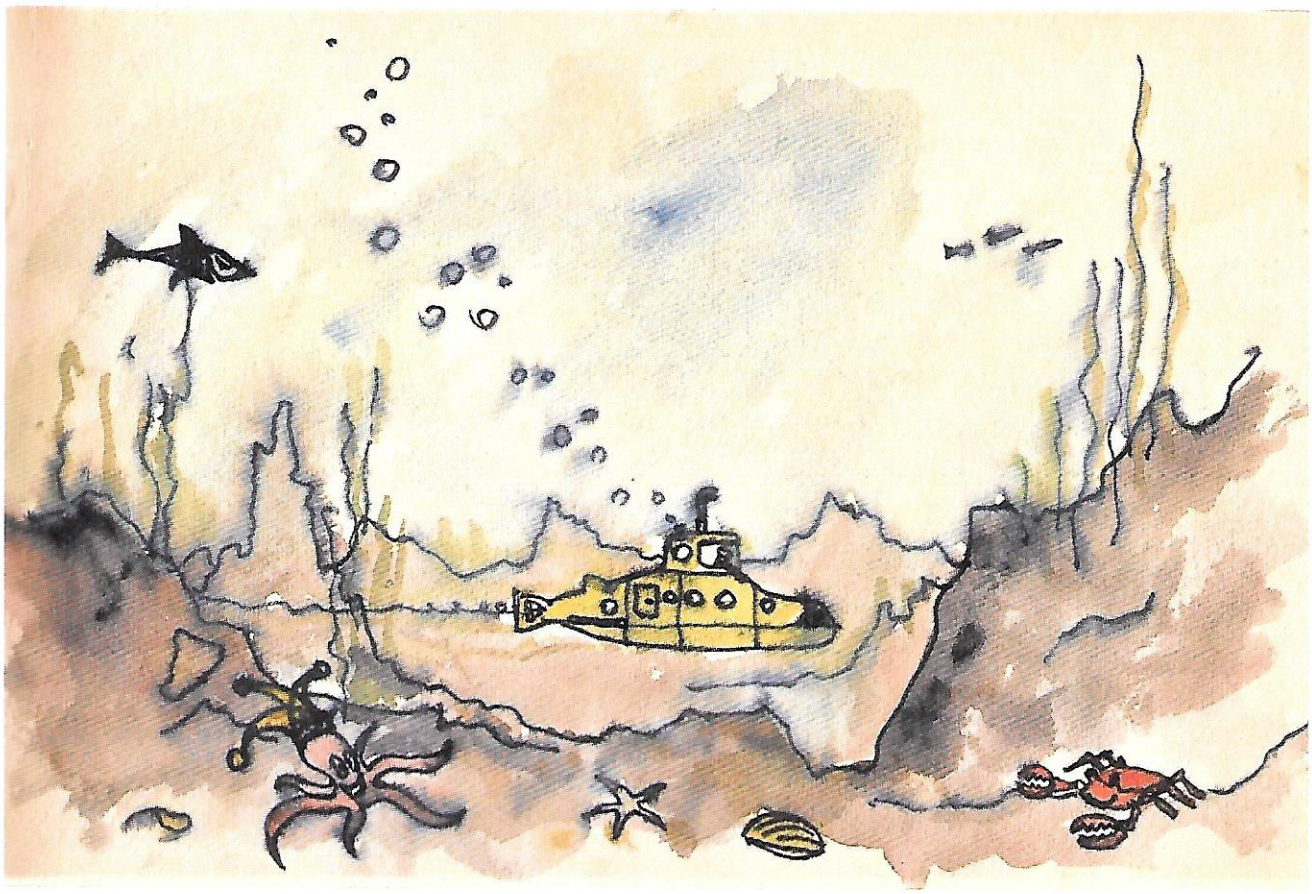
"Det kunne da være smadder skægt" svarede Thomas. Og vupti, så blev han tryllet lige så lille som haletussen og lå og svømmede rundt i badekaret ved siden af ubåden.

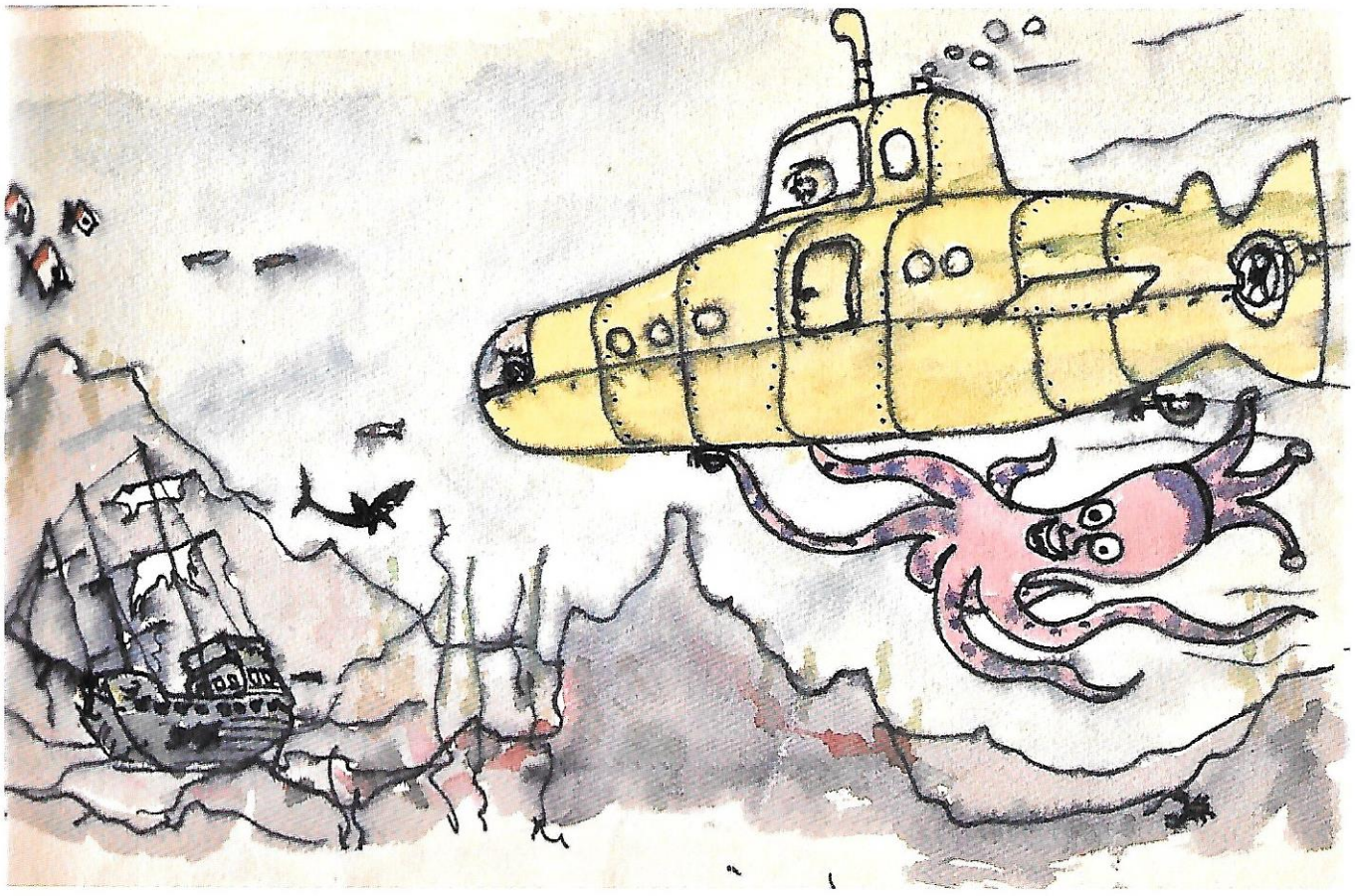
De kravlede kravlede sammen ind i legetøjsubåden, som kong Tusse nu havde tryllet om til en rigtig ubåd, som Thomas selv kunne styre. Der var mange instrumenter, der viste hvor langt ned man kunne dykke osv. Heldigvis vidste Kong Tusse hvordan man skulle styre og fortælle det til Thomas.

Nu dykkede de hurtigt ned i det store badekar...

Badekaret var blevet til et helt hav med masser af fisk fra de varme lande. Thomas fik øje på nogle af de havdyr, som han kendte fra sommerferierne i Grækenland. Der henne gemte sig der en sjov blæksprutte og nede mellem stenene kravlede en stor krappe rundt som var knald rød – selv om den jo ikke var kogt!.

Men der var også en farlig fisk, som Thomas heldigvis ikke havde mødt før. En stor haj som bestemt ikke så venlig ud!





Den sjove blæksprutte hagede sig til gengæld fast til ubåden, og Thomas kunne høre den sige:

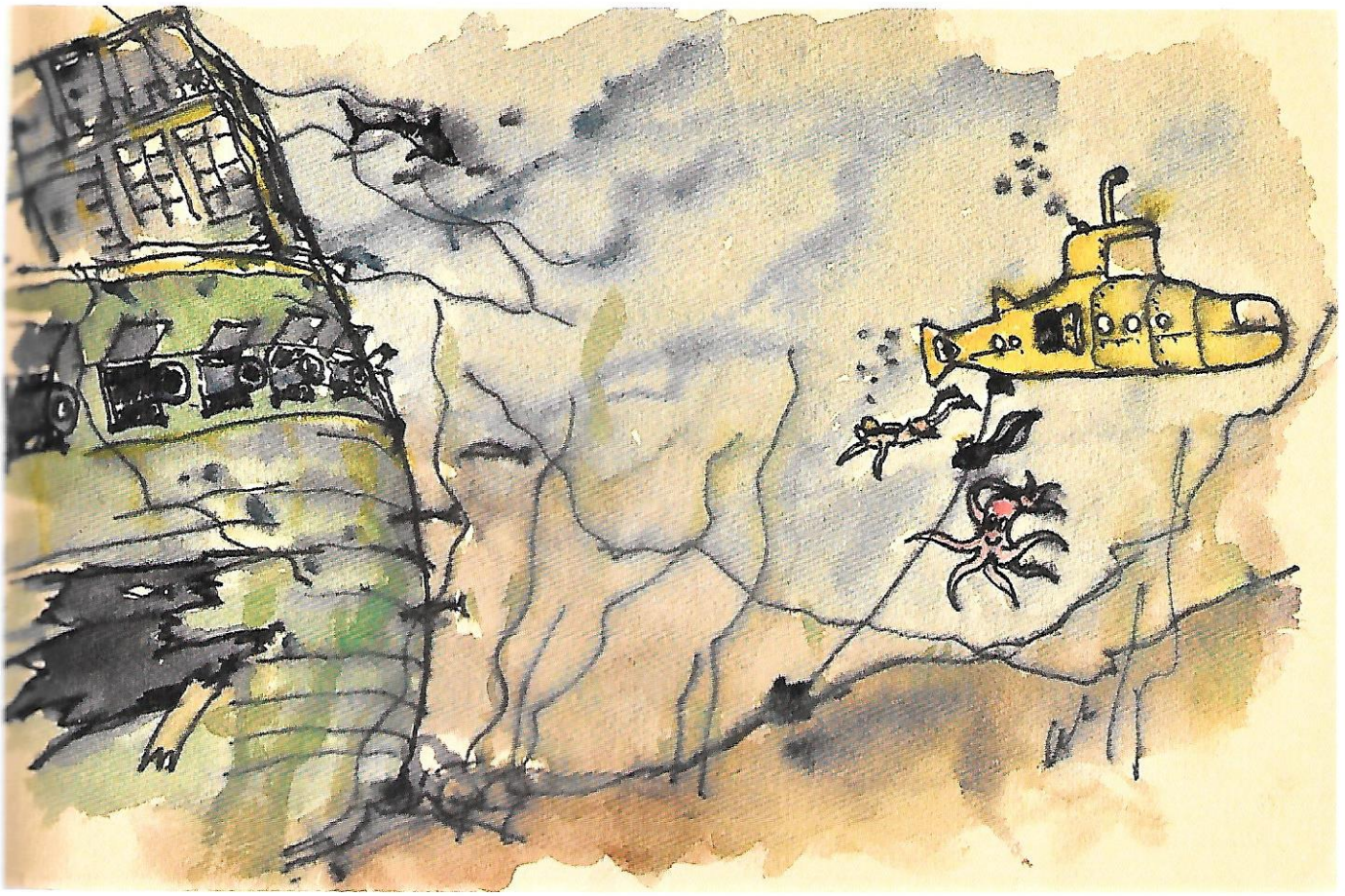
"Hej, jeg hedder Sprutte, og kunne I tænke jer at finde en sørøverskat, for så ved jeg hvor sørøvernes sunkne skib ligger?"

"Det lyder da rigtig spændende" svarede både Thomas og Kong Haletusse. Og så hjalp Sprutte dem med at styre hen til det sunkne sørøverskib.

Thomas så et stort hul i siden af skibsvraget

"Det er nok her skibet er blevet ramt af en kanonkugle og sunket". Her kunne de tre venner så hurtigt svømme ind i skibets indre.

Hajen var fulgt efter dem, så det gjaldt om at komme hurtigt i sikkerhed inde i skibet. Hajen var nemlig for stor tilat komme efter dem gennem hullet.



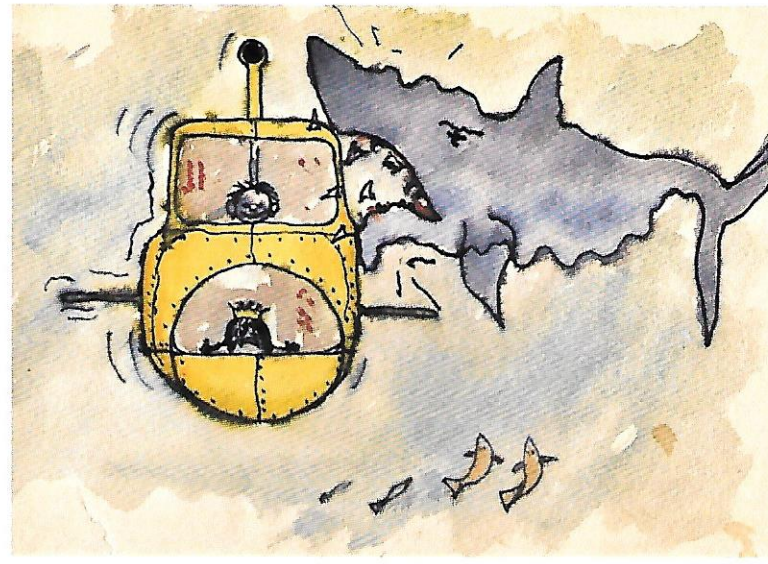


Da Thomas sammen med kong Tusse nåede frem til kaptajnens kahyt så han to skeletter – der bevægede sig! Det var kaptajnen og hans styrmand, men heldigvis var skeletterne ikke levende. Det var bare strømmen, der fik deres knogler til at svaje frem og tilbage. Midt på kahytgulvet stod en stor tung trækiste. Thomas havde heldigvis sin dykkerkniv med. Så han kunne brække låget op.

Og ganske som Sprutte havde fortalt var skattekisten fuld af guld, perler og ædle stene!

Nu var det om at få bragt skatten sikkert tilbage i ubåden. Hajen lurede stadig uden for skibsvraget, men heldigvis holdt Sprutte vagt, og den var så stærk, at hajen ikke turde angribe så længe den var der. Da skatten, Thomas og kong Tusse var sikkert inde i ubåden, sagde de farvel og tusind tak til Sprutte og begyndte rejsen op til overfladen.

Hajen havde imidlertid set, at Sprutte var væk, og nu for den løs på de to inde i ubåden. Det skulle den nu aldrig have gjort. Ubåde er lavet af tykke jernplader for at kunne modstå vandtrykket, så da hajen prøvede at bide hul ind til de to, brækkede den bare flere af sine knivskarpe tænder. ***"Hajens tænder vokser ud igen"*** vidste Thomas, ***"men det varer heldigvis nogle måneder, så har vi fred for den så længe!"***



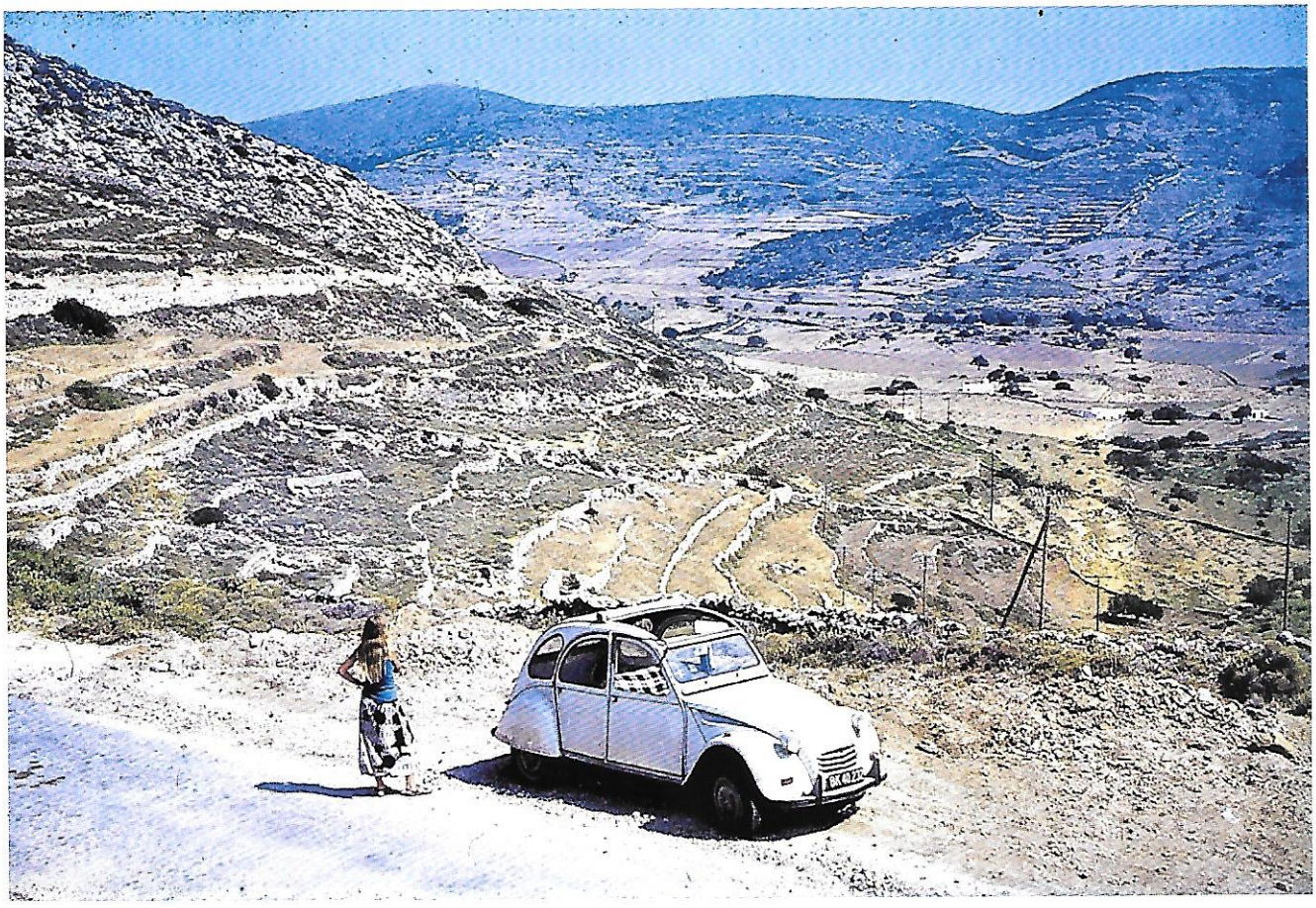
Kong Tusse tryllede Thomas stor igen, i det øjeblik de nåede op til overfladen. Her ventede mor og far, som var blevet godt nervøse, forde de ikke kunne finde Thomas. ***"Jamen jeg har været tryllet ind i ubåden og dykket efter en sørøverskat sammen med kong Tusse her"***. Den var nu tilbage i syltetøjsglasset og lignede en ganske almindelig haletusse.

"Ja Thomas, din fantasi fejler ikke noget!"

"Tror i ikke på mig? - så se bare skatten her!" som han nu løftede op så de bedre kunne se den. Mor og far blev meget forbavsede - men også rigtig glade.

SLUT





Tegnefilmen

Godnathistorien om ombygningen af vores gamle 2cv til en undervandsbåd blev til under vores månedslange køretur til den græske ø Paros 1975 (se foto).

Med to børn bagi og bagsædet erstattet af en spånplade, madras og dyner, var det noget af en bedrift at vi slap levende tværs gennem Europa, op over Alperne, ud på de græske øer og så tilbage igen.

Og at vores dejlige 2cv holdt til alle strabadser var endnu mere imponerende. Det var således naturligt, at den blev midtpunkt i historie om, hvordan vi ved fælles hjælp ombyggede den til en undervandsbåd, som vi kunne udforske hele det græske øhav med.

Vel hjemkommet besluttede jeg, sammen med Thomas og Ditte, at videreudvikle historien om ubåden til en tegnefilm...

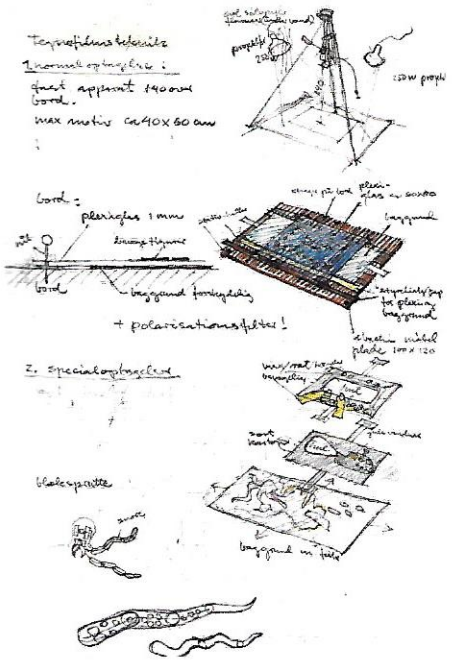
Redskaberne hertil var såre primitive: Tegnepapir, farveblyanter og mit gamle 8mm smalfilmsapparat!

Jeg tegnede baggrunde, familiemedlemmerne (med flytbare arme og ben) og 2cv'en + det der skulle til for at omskabe den til en U-båd. Thomas og Ditte kreerede skønne fisk og havdyr, som kunne flyttes hen over undervandlandskaberne.. Ambitionerne fejlede altså ikke noget, men teknikken – eller mangel på samme – gjorde, at kun ombygningen i vores baghus blev til fim. Resten ligger tilbage som sjove tegninger og historier.

- Men som jeg har oplevet før og siden, så er tilblivelsesprocessen vigtigere en det færdige resultat.

Vi havde det i hvert fald smadder skægt så længe det varede. Dengang tænkte jeg nok: Engang - når hverken manglende tid eller teknik er en undskyldning - så vil jeg tage fat på den igen.

Det har taget mig ca. 40 år at nå så langt, og lysten er der stadig, så måske for mine oldebørn?





Fortælleren ved tegnebordet i Skovshoved

Her er i hvert fald "godnathistorien" som jeg fortalte den på vores lange rejse med 2cv'en, og med illustrationer fra den ikke-færdige tegnefilm:

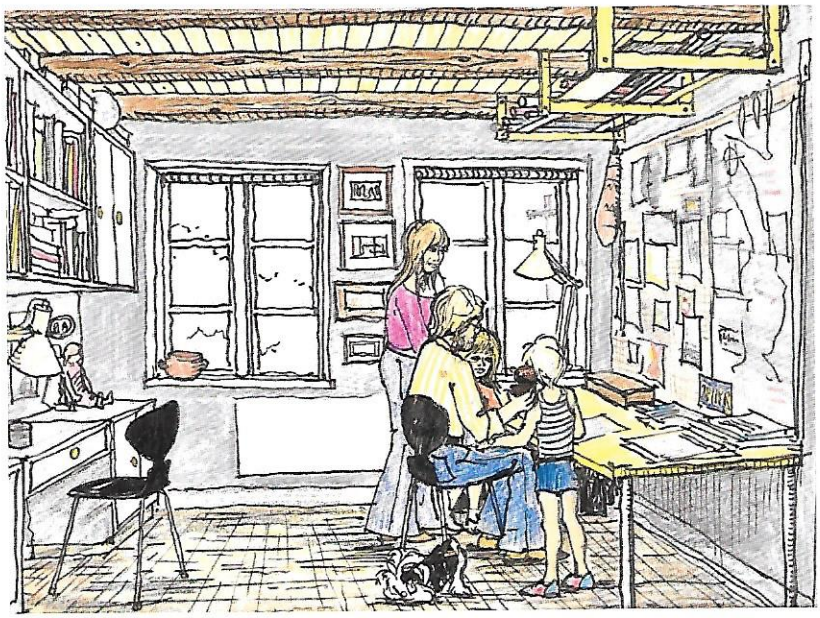


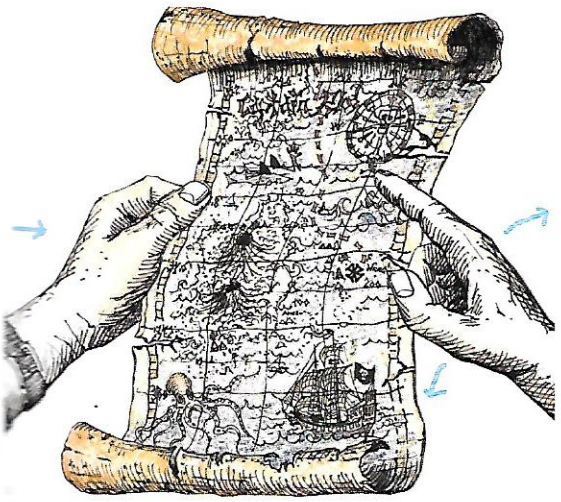
EN REJSE UNDER HAVET

Ditte og Thomas spillede tit bold i haven. En dag var vorres lille hund Lusi, i gang med at grave et kødben ned under det gamle æbletræ. Da den begyndte at gø, sagde Ditte: ***"Jeg tror Lusi har fundet noget".*** De gik hen til hende, og så at hun var stødt på en lille fin trækiste, som de hurtigt fik gravet fri og tog med ind i huset.

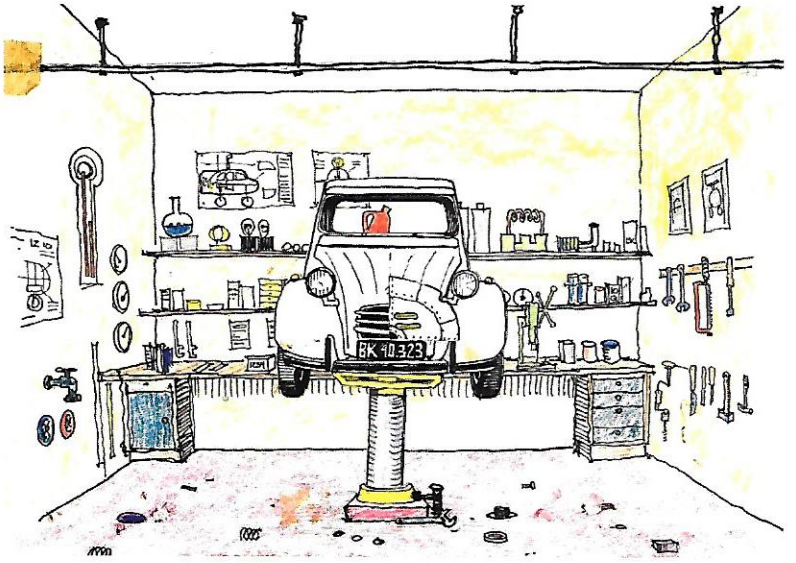
Mor vævede på den store væv og far sad og tegnede ved tegnebordet oven på, og. ***"Far og mor, se hvad Lusi har fundet i haven! "*** råbte Ditte og Thomas.

De samledes nu alle sammen rundt om tegnebordet i stuen, og far fik hurtigt lirket kistelåget op. Den var tom, bortset fra en rulle gammelt papir. ***"Øv der er ingen skat i kisten"*** udbrød Thomas. De foldede papiret ud, og nu kunne de se, at det drejede sig om et gammelt søkort. ***"Jeg tror sørme det er et skattekort"*** udbrød far. ***"Det må være begravet her ved det gamle købmandshus i Skovshoved, længe før vi flyttede hertil"***.

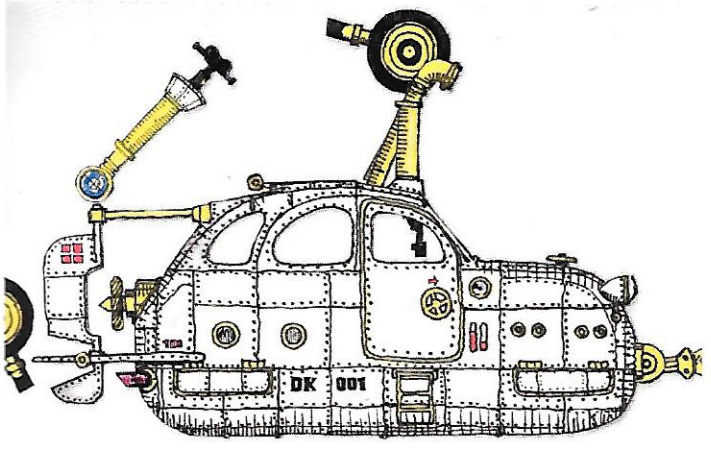


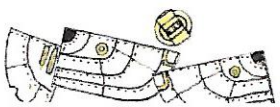


På søkortet var vist hvor sørøverskibet med skatten havde sejlet, indtil det i en orkan var sunket ned på bunden af havet. ***"Hvis vi havde en undervandsbåd så kunne vi finde skatten og bjerge den med hjem"*** sagde Thomas. Far tænkte sig om og sagde: "Vi kunne måske bygge vores "cv om, så den kan sejle og dykke på havet". Jubi, sagde Ditte og Thomas, medens mor var lidt mere betænkelig: "Det vil jeg gerne se, før jeg tror det.



"Vi skal nok hjælpe med" sagde Ditte og Thomas", og ovre i baghuset gik de sammen med far i gang med at bygge 2cv'en om. Det var et stort arbejde: Alle hjul skulle væk og hullerne lukkes. Der skulle installeres et periskop. Bildørene blev erstattet med en vandtæt luge i taget - og meget andet.

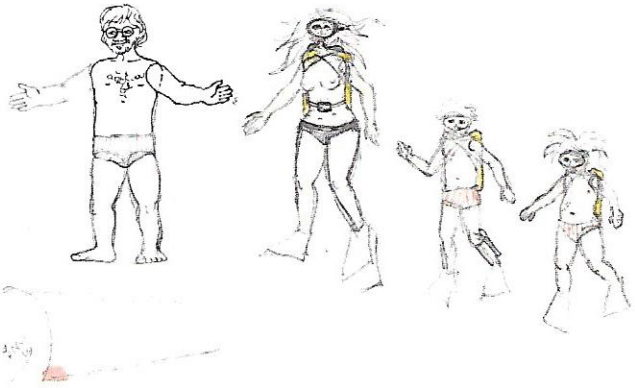




Det tog næsten hele vinteren at få den bygget, og da den var færdig blev den kørt med lastbil ned i Skovshoved havn. Det var spændende at se om alt virkede, også når den skulle dykke. Men det gjorde det, heldigvis!

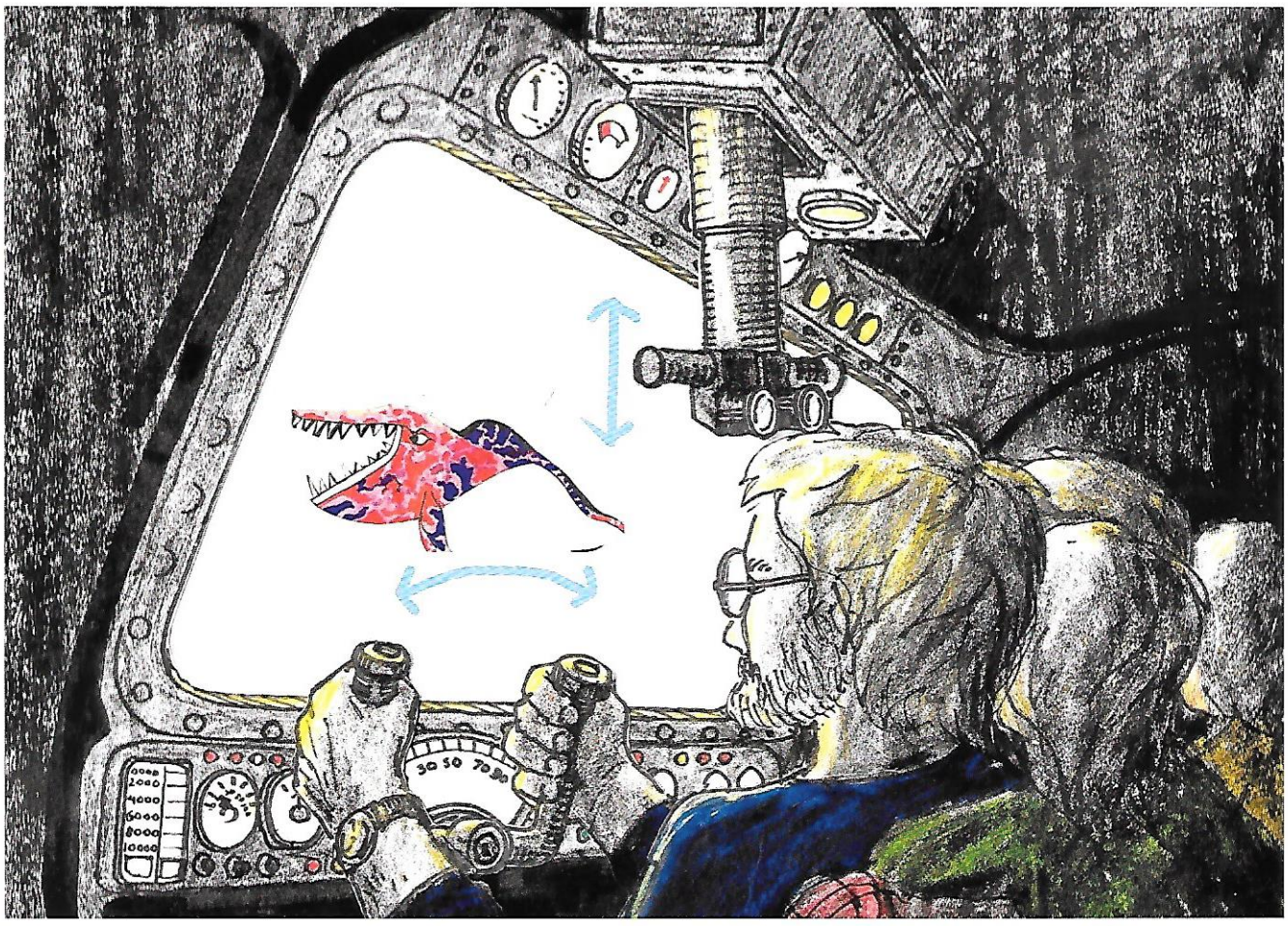
Da det blev sommer skulle rejsen begynde: Alle skulle med, mor, far, Thomas, Ditte og lille Lusi, som jo havde fundet skattekortet. Far havde fundet ud af, hvor øen på kortet lå, og så var det bare af sted!





Ja, så nåede vi ikke længere dengang.

Som sagt: Idag, mere end 40 år senere, burde en langt bedre teknik (digitalT) og tiden (min) muliggøre en færdiggørelse?



Her kort resten af historien:

Først på en lastbil til Athen og så ned i havnen ved Piræus.

Det tog 3 dage for ubåden at sejle frem til den ø i Middelhavet, som var vist på skattekortet. Undervejs så Ditte og Thomas en masse spændende fisk. Da de endelig nåede frem kunne de se i periskopet, at en af vulkanerne på øen var i udbrud. For ikke at blive ramt af de glødende sten fra vulkanen dykke de dybt ned hvor det var helt mørkt. Med de to forlygter tændt, kunne vi nu se de mærkeligste fisk og havdyr, nogle af dem kunne endda selv lyse i mørket!

Da vulkanen var faldet til ro, steg de igen op mod overfladen. Men noget holdt dem fast – det var en kæmpeblæksprutte, som var fulgt med op fra havdybet. Far og Thomas måtte tage deres dykkerudstyr på og svømme ud for at få blæksprutten til at give slip. Den tog fat i far med en af sine otte arme, men Thomas havde heldigvis sin dykkerkniv, og fik far skåret fri igen. Det blev for meget for sprutten, som forsvandt ned i dybet igen..

Nu er vi snart fremme ved det sunkne skibsvrag kunne far se på skattekortet. De tog alle deres dykkerudstyr på – også Lusi som havde fået masken og deres dykkerudstyr på og kravlede ud af ubåden gennem lugen i taget. Nu så de et stort hul i siden af skibsvraget som var så stort, at de kunne svømme ind i vraget. Det var heldigt, for en stor haj var nemlig fulgt efter dem, men den blev uden for.

I kaptajnens kahyt så de to skeletter – der bevægede sig! Det var kaptajnen og hans styrmand, men heldigvis var skeletterne ikke levende. Det var bare strømmen, der fik deres knogler til at svaje frem og tilbage. Midt på kahytgulvet stod en stor tung trækiste og nu gjaldt det om at få bragt den sikkert tilbage i ubåden.

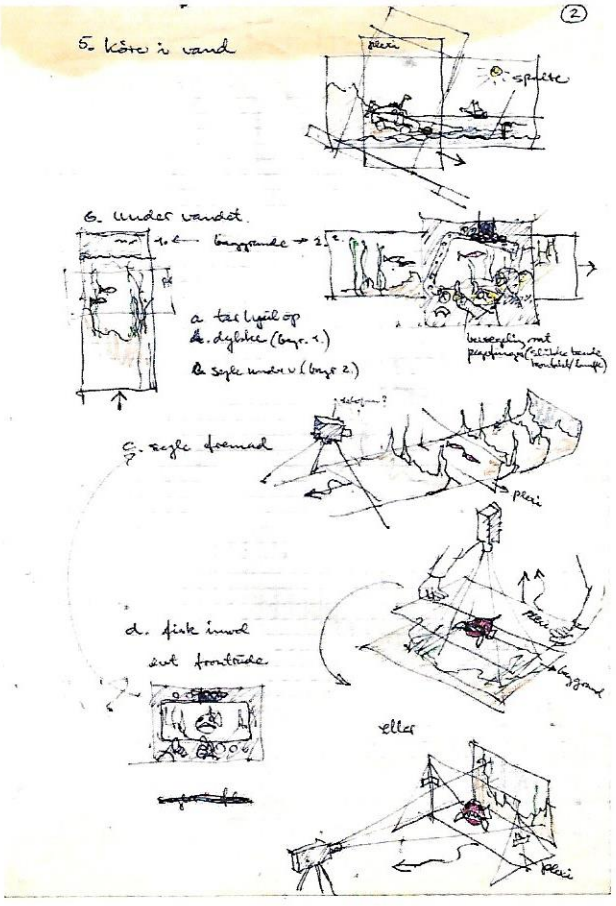
Hajen lurede stadig uden for skibsvraget, og den svømmede lige hen mod Lusi, som den kunne æde i en mundfuld. Heldigvis havde far taget sin harpun med, og han nåede at skyde den, inden den nåede frem til Lusi.

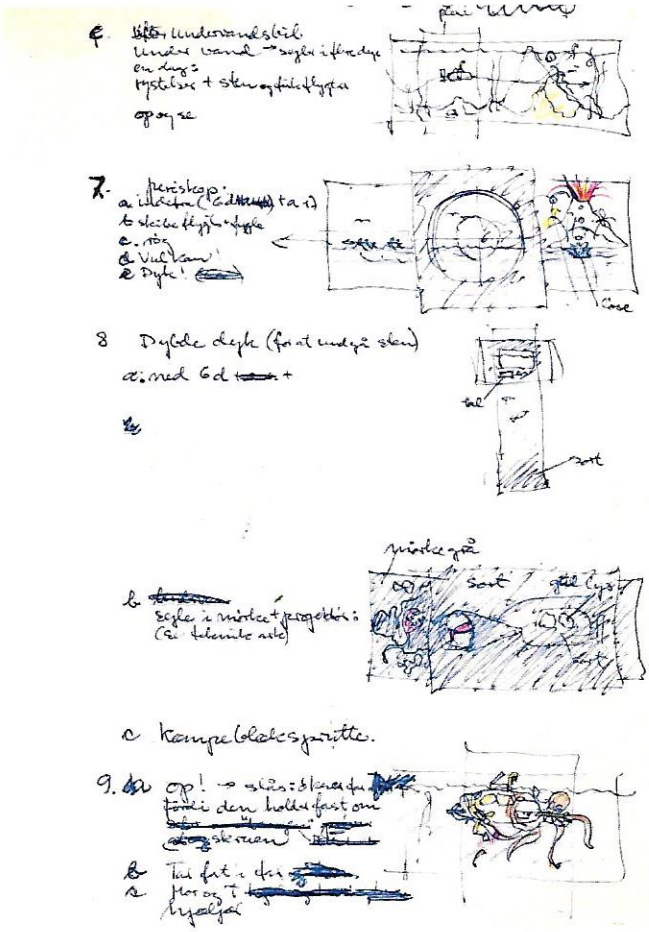
Ved fælles hjælp fik de kisten op i ubåden, og med sin dykkerkniv lykkedes det Thomas at åbne kisten. Ganske rigtigt, og som skattekortet havde fortalt, så var kisten fuld af guld, perler og ædle stene!

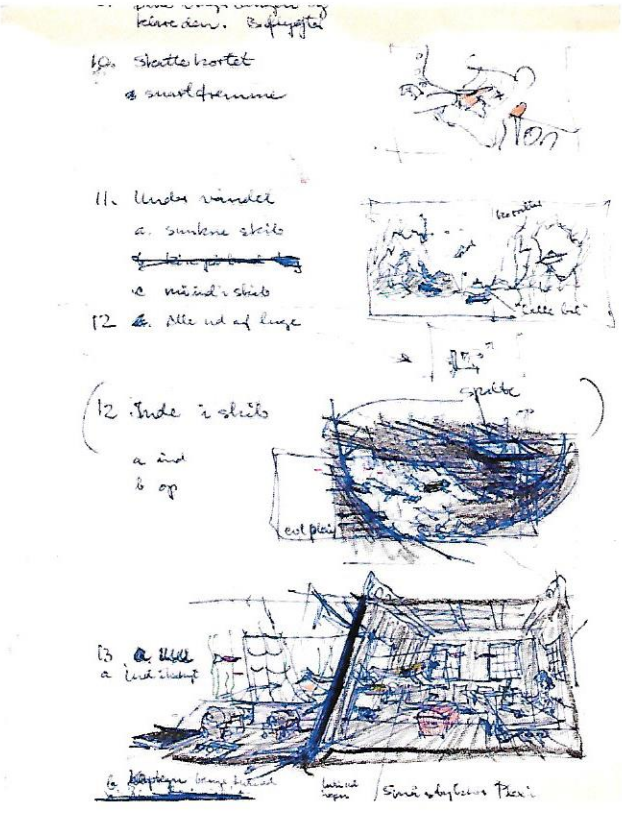
Nu var det bare om at komme den lange vej tilbage til Skovshoved og fortælle Hans og Tine og alle de andre om skatten og alle oplevelserne.

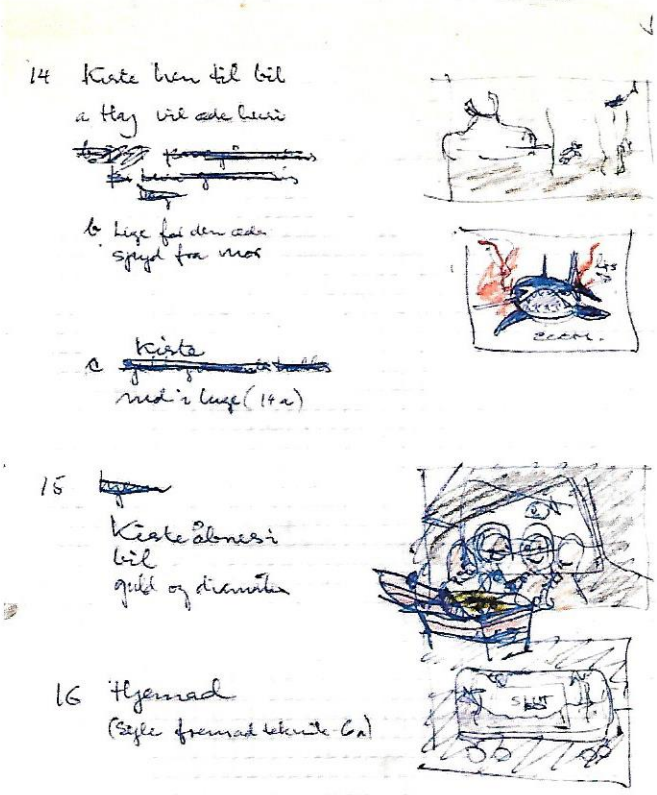
EN REJSE UNDER HAVET

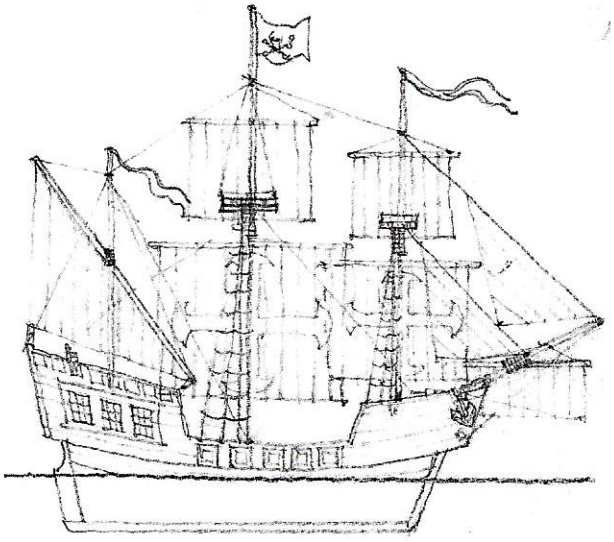
"Storryboard" til tegnefilmen 1975. Ja, ambitionerne fejlede ikke noget!

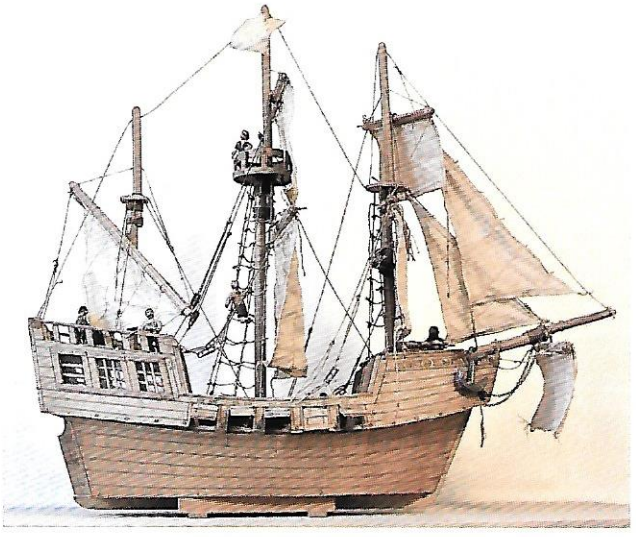








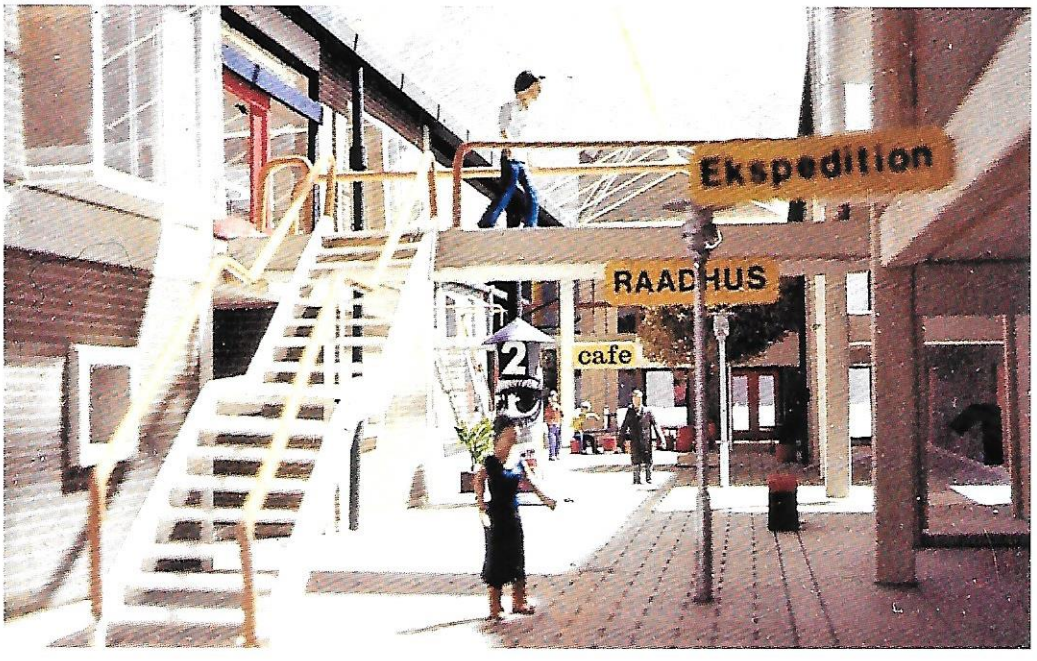


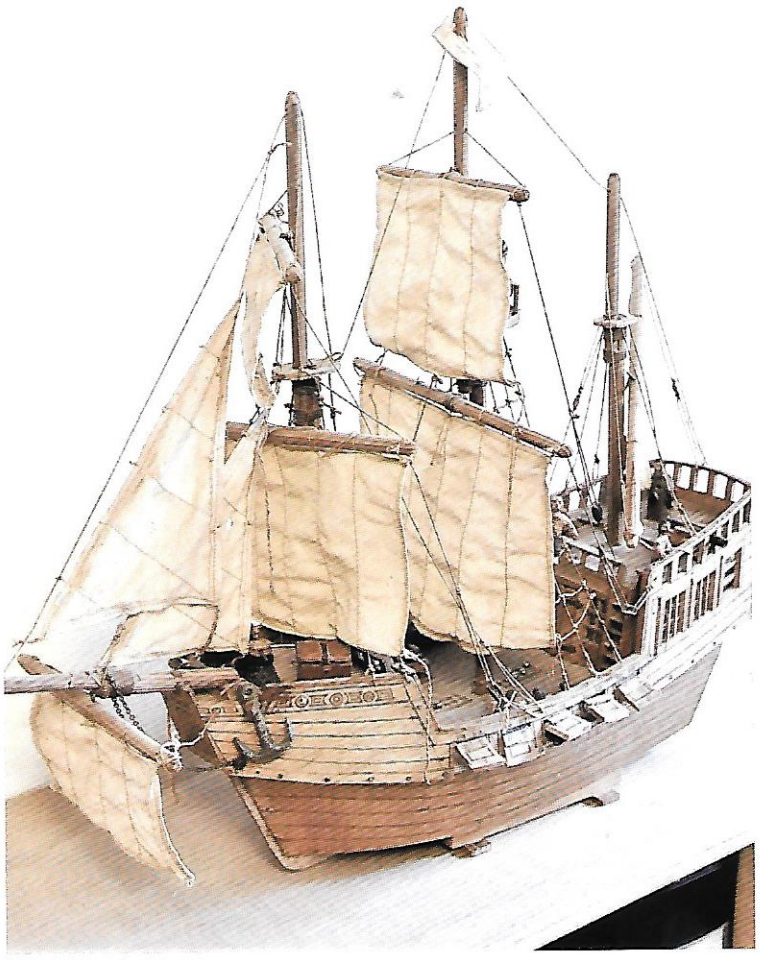


Sørøverskibet- lidt baggrundshistorie

I 1978 var jeg i gang med konkurrencen om et nyt Amtsgymnasium i Sønderborg. Blandt de ca. 40 af landets store og små tegnestuer var vi sammen med Friis & Moltke og Kjær & Richter udvalgt til slutspurten. Disse var landskendte arkitekter med en masse skole- og gymnasiebyggerier bag sig, så vores forslag skulle ikke ha for lidt: Jeg støbte blandt andet små blyfigurer til en model af forslagets glasoverdækkede gade og "lånte" gadelamper fra Hans og Thomas' modeljernbane.

Vi vandt ! - og stuens økonomiske fremtid var sikret et år eller to frem.



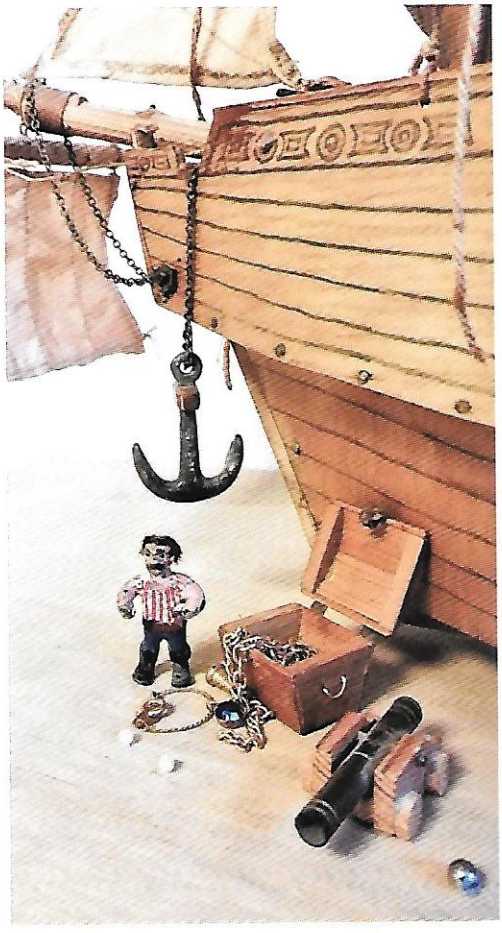


Sørøverne indgik i op til flere af mine godnatfortællinger, men de manglede selvfølgelig et sørøverskib! Det var de små blyfigurer (1:50) fra Sønderborg modellen, der inspirerede mig til et af mine mere ambitiøse godnatprojekter. Det var ret nemt at støbe flere små blymennesker, som med bemaling, lidt stof og sort uldgarn nu blev transformeret til en serie ret drabeligt udseende sørøver.

Årets "julegave" blev så et byggesæt: En stor krydsfinerplade, hvor jeg sirligt havde indtegnet skibskrogets udfoldede enketldele. Hertil kom lister, rundholter, sejlgarn, lidt købe-fitings og hvad der ellers skulle bruges til det hjemmelavede byggesæt.

Efter ikke så få hyggelige vinteraftener i baghuset og på køkkenbordet kunne skibet løbe af stablen, fuldt udrustet med kanoner og kanonkugler (fra et gammelt cykelkugleleje), en skattekiste med lidt fra Dorthes smykkebeholdning, og en flok drabelige sørøvere med den enbenede John Silver og Kaptajn Krog i spidsen.

Det dannede en levende baggrund for fortsat mange sørøver godnathistorier og tit taget frem – måske især af den legeglade far, som stadig passer på det.





DITTES DUKKEHUS...

Ditte var nok den, der mest konsekvent må betegnes som et barn af 70'erne - født som hun jo er, dagen før dette fantastiske årti begyndte!

Kønsrolleforskelle var i den periode, om ikke bandlyst, så i hvert fald noget vi helt bevist bestræbte os på at minimere. Men af uransagelige grunde så legede Thomas og Hans ikke desto mindre med modelracer-bane, riddersværd og cowboypistoler, medens Ditte og Tine sneg sig til at pusle med købmandsbutikker, bamser og dukker.

Således stod et dukkehus da også højt på hendes ønskesedler, og jeg lod mig ret nemt overtale til at føje hende. Dog ikke købt i legetøjsbutikken - ak nej! Det blev en forenklet, arkitektegnet kopi af vores gamle købmandshus i Skovshoved, og dannede ramme om godnathistorierne "Lillefamilien" (far, mor og deres to børn) som jeg producerede i dukkehusskala, og som blev så benyttet, at de er gået "al populært legetøjs gang".

*Til **Ditte** havde jeg året før lavet to dukker, kopier af mig og Dorthe med aftageligt tøj helt ind til vores meget naturtro nøgne kroppe... Jeg er helt sikker på at Ditte - så langt- ville have foretrukket Barbi og Kent fra Rønbergs Legetøj i Hellerup.*

De blev da også hurtigt gemt væk, og derfor stadig bevaret i rimelig hel stand den dag i dag.



Dittes største ønske som 6 -7årig var at få en hund. Vores familie skulle i 1977 begynde et ophold i mindst to år på øen Saint Lucia i det Caribiske Hav, udsendt af Mellemfolkelig Samvirke. noget som Rasmus' ankomst og nye store opgaver på A5 satte en stopper for.

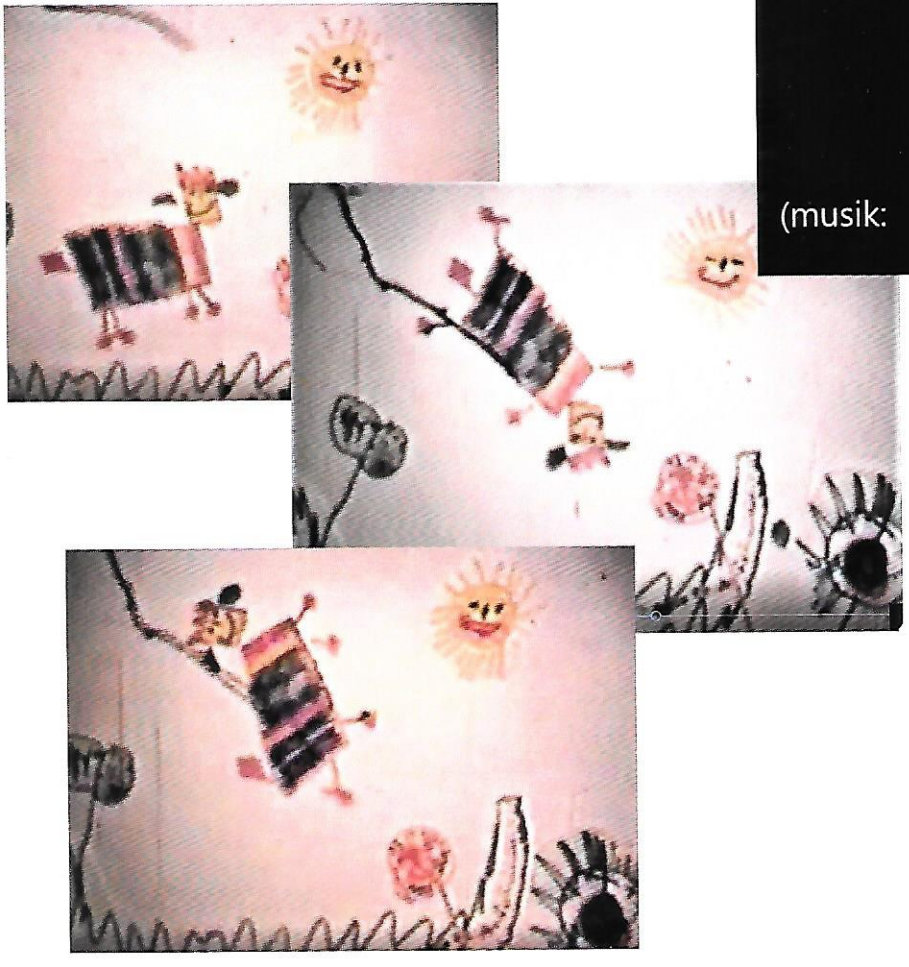
Som "trøst" fik vi i stedet en lille "Tibetansk Tæppetisser" Lusi (opkald efter øen), og som Ditte mere end nogen anden knyttede sig til.



Dittes Tegnefilm

LUSI

(musik: Chopin - Minutvalsen)



Dittes tegnefilm

LUSI

(musik: Chopin - "Minutvalsen")

Det "store" tegnefilmsprojekt om Rejsen Under Havet inspirerede Ditte og mig til en vidunderlig lille tegnefilm om Lusi i haven! Ditte på 6-7 år? har tegnet og jeg animeret (med et klik ad gangen!).

Den varer kun et minuts penge, og rent faktisk har jeg senere lagt Minutvalsen af Mozart ind som baggrundsmusik.

Her fra Ridderfilmen over dem alle: Ivanhoe!

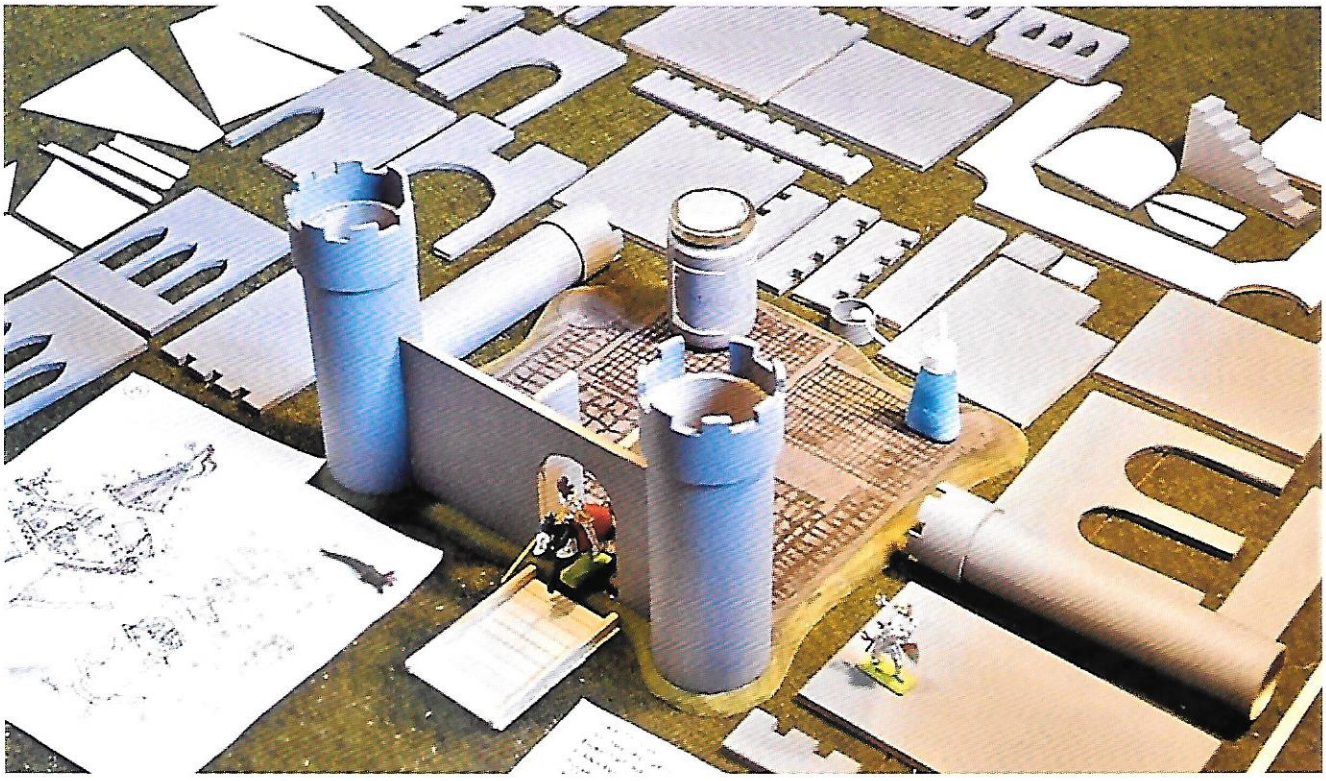


Ridderborgen

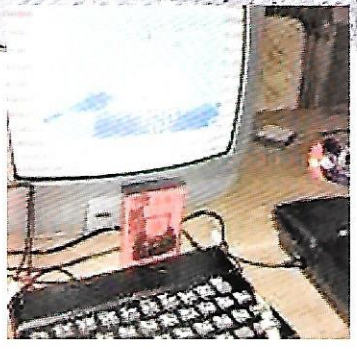
Blandt de populære fortællinger hørte også kampene mellem de gode og de onde. Heltene var Robin Hood og Ivanhoe, der holdt til i den uindtagelige borg og hjalp de fattige og undertrykte mod den sorte ridder.

Som for Dittes dukkehus, var Ridderborgen noget vi selv måtte bygge, med tårne, spir, fange-huller til skurkene osv. Altså endnu en "årets Julegave" i form af et byggesæt med bemalede papmurer, vindebro og tårne af morakkerrør (store paprør til transport af arkitekttegninger, når der skulle knokles videre med dem efter arbejdstid).

Som jeg husker det, så tog både Thomas og Ditte pænt imod disse gaver, selv om de nok i første omgang havde ønsket sig de færdige farvestrålende produkter fra legetøjsbutikken! Gevinsten lå i det efterfølgende ret så tidskrævende samarbejde omkring opførelsen, og nok også glæden ved det selvfremstillede resultat.

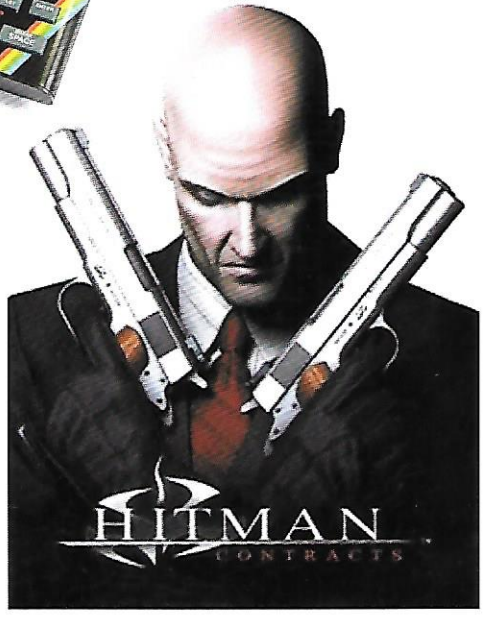








I starten af 80'erne havde jeg **Rasmus** i weekenderne og vi blev hurtigt til en slags computerpionerer. Med hans hans ZX Spectrum og en lille kassette-båndoptager, udviklede vi simple computerspil med en "helikopter", der smadrede tv-skærmen, hvis man styrede forkert.



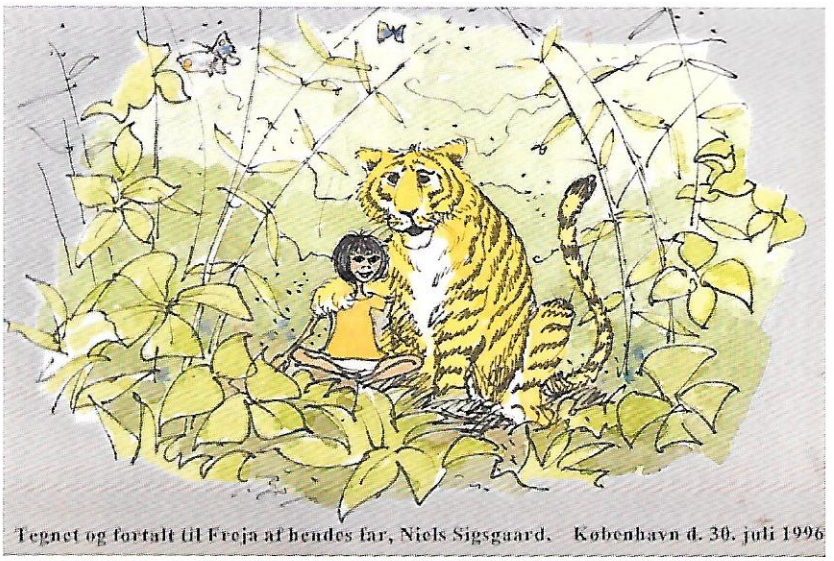
Dengang tænkte vi nok Ikke over, hvad det skulle udvikle sig til...

*Senere - **med Freja** - bevægede jeg mig tilbage til mine ungdomsoplevelser i Indien. Det blev til fortællingen om Sari, skabt af Frejas fantasi og med mine illustrationer... Skt. Peders Stræde 1996.*

SARI OG TIGEREN

Sari er 5 år gammel. Hun bor sammen med sin mor og far i en lille by ved siden af den store jungle. I dag er det Sari's mor's fødselsdag, hun fylder 36 år.

Sari vil gerne give sin mor en fin fødselsdagsgave, og hun ved, at der er mange flotte blomster inde i junglen.



Hendes mor og far har sagt, at hun ikke må gå alene ind i junglen, for der er mange vilde dyr, og de kan være meget farlige - især den store gule tiger

Men Sari går alligevel bare lidt ind i junglen, fordi hun gerne vil plukke de aller fineste blomster til hendes mor. Der er også mange dyr som Sari godt kender:

Nede på jorden er der små myrer og et firben. Højt oppe i et træ sidder aberne og spiser appelsiner, og en stor slange snor sig op af grenen.

Sari ved godt at hun skal passe på slangen, men den gør ikke noget, hvis bare hun lader den være i fred. Der er også mange blomster, men de er ikke rigtigt fine nok...





Længere inde i junglen får Sari øje på nogle meget flotte blå blomster, dem vil hun gerne plukke til sin mor.

Sari sætter sig ned og plukker en fin buket blomster. Hun ser slet ikke, at der inde bag træerne gemmer sig et stort gult dyr med sorte striber: TIGEREN!

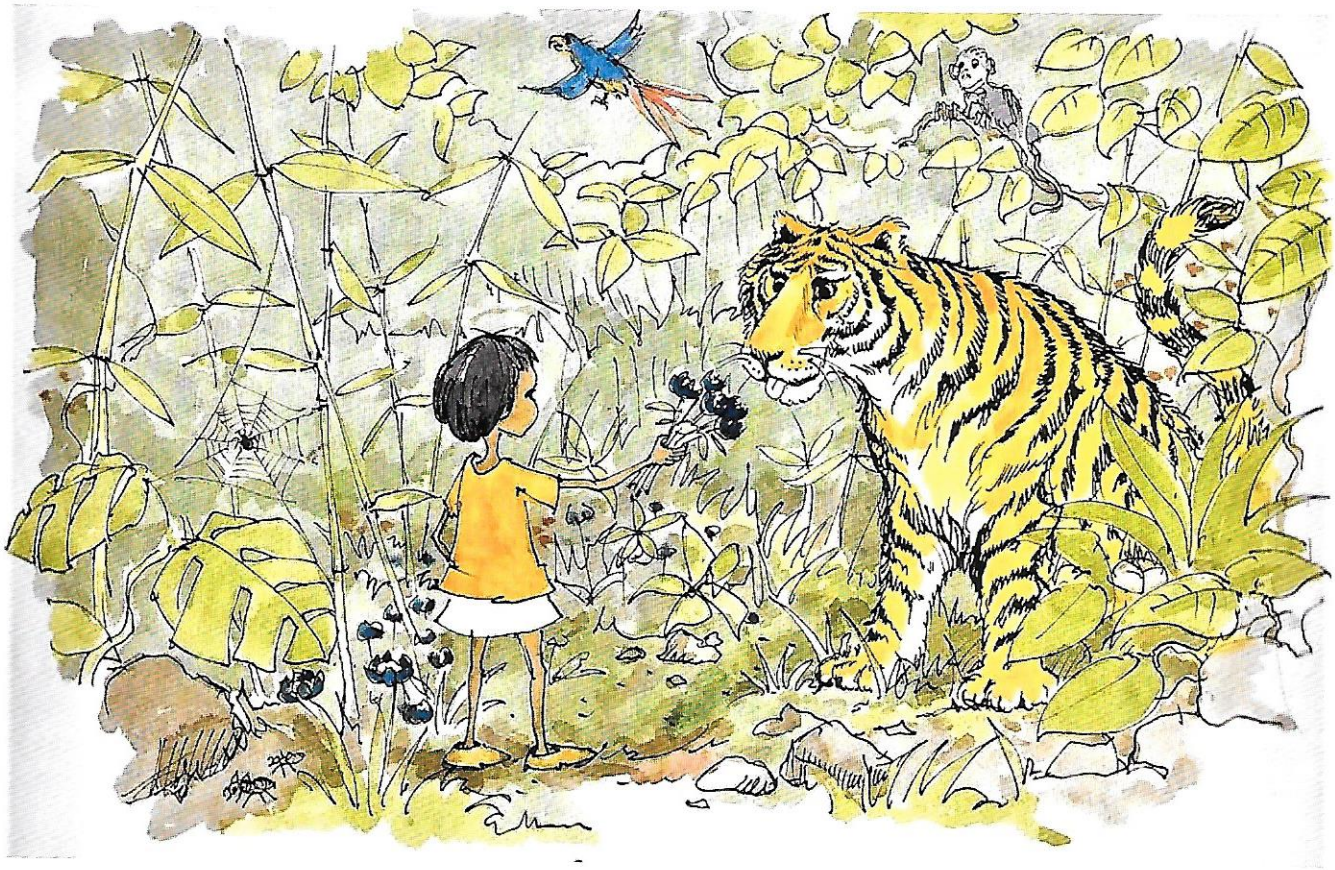
Oppe i træet har en papegøje fået øje på det farlige dyr, og skriger:

- Tigeren - Tigeren!

Lige i det samme springer den store tiger frem foran Sari og brøler:

Rrrrrr... Nu æder jeg dig!

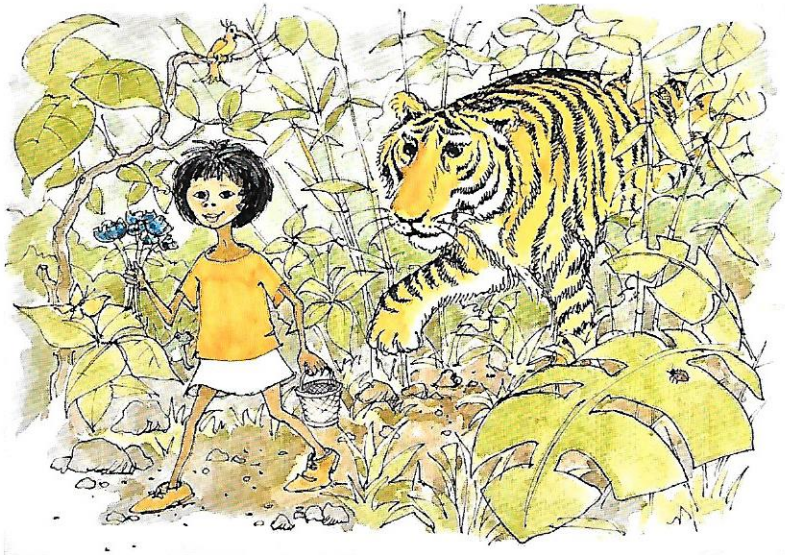




Sari bliver meget forskrækket, men skynder sig at sige: ***Store tiger, hvis du vil lade være med at æde mig, så må du få de fine blomster her, som jeg har plukket til min mor.***

Tigere kan da ikke li' blomster, siger tigeren, - ***de smager ikke godt. Jeg vil ha' kød!***

Så svarer Sari: ***Du skal ikke æde mig, for jeg er så lille, men hjemme hos min mor og far, der har vi et køleskab med en masse kød. Der er både frikadeller og vist nok en spegepølse***.



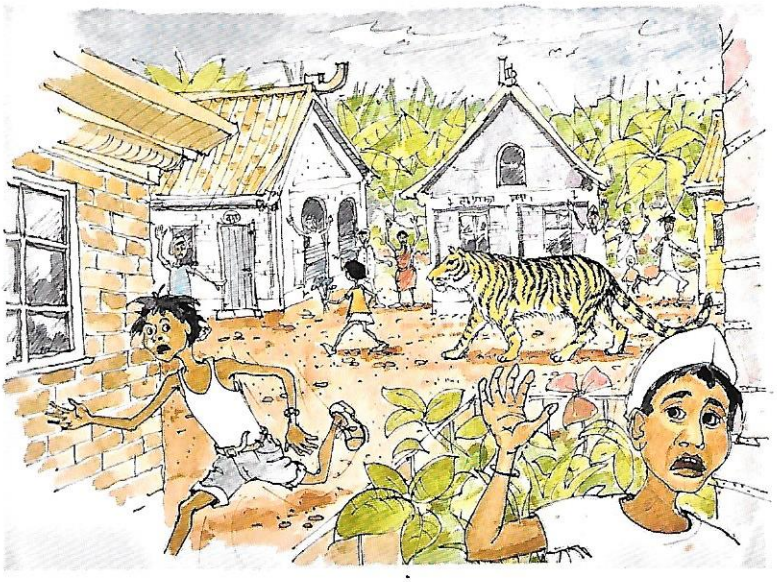
OK, siger tigeren, - ***men så må du gå foran mig hjem til dit hus, for jeg ved ikke hvor du bor.***

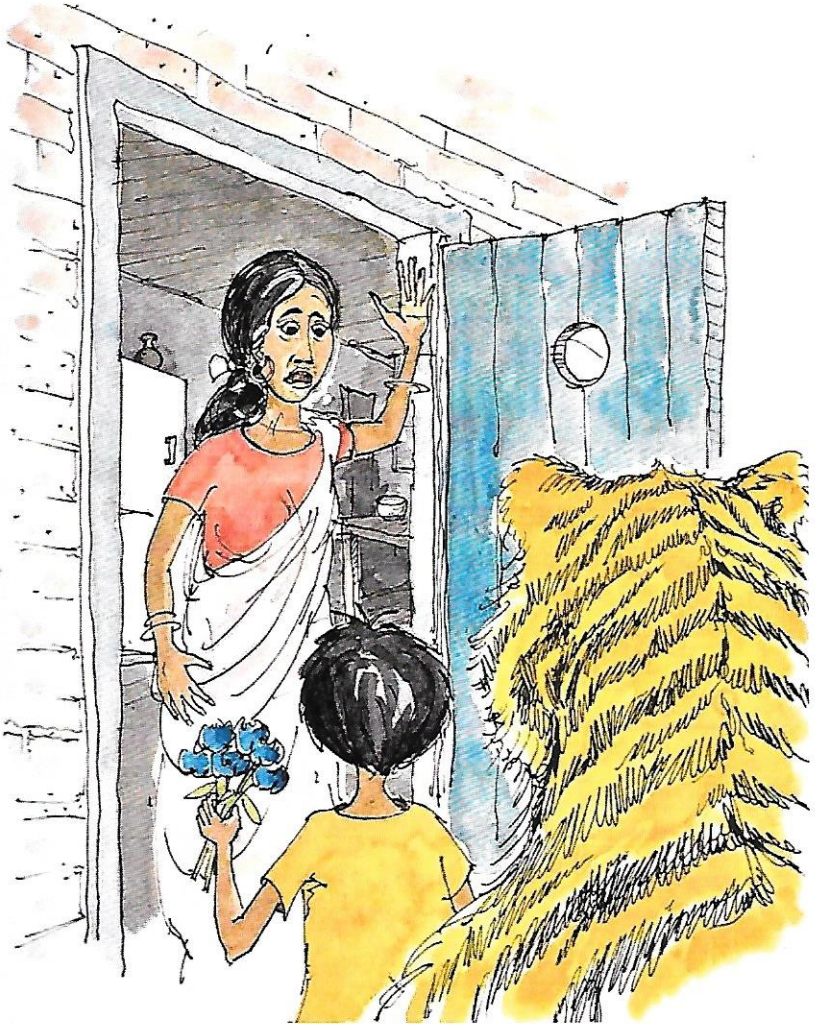
Det skal jeg nok sagde Sari, og så gik hun tilbage til landsbyen med blomsterne til sin mor og med den store tiger lige bag efter sig!

Da de når tilbage til byen hvor Sari bor, bliver alle de mennesker, der ser den store tiger sammen med Sari, meget bange og skriger:

Pas dog på, Sari, der går en kæmpe tiger lige bag ved dig!

Det ved jeg da godt, svarer Sari, og hun er ret stolt over, at hun godt tør gå sammen med den store tiger, - ***den skal bare hjem til mig og have noget mad***.





Da Sari når hjem, bliver hendes mor også meget forskrækket:

Skynd dig ind i huset, Sari, råber hun, - ***der er en frygtelig tiger lige bag ved dig!*** Men Sari svarer bare:

Du skal ikke være bange, mor, for tigeren gør os slet ikke noget. Jeg har bare lovet den noget mad fra vores køleskab, og den kan godt li' kød! I køleskabet er der både frikadeller som Sari's far har stegt, en hel spegepølse og 3 store bøffer.

Tigeren får det alt sammen på et stort fad, og det tager ikke lang tid for den, at spise det alt sammen!

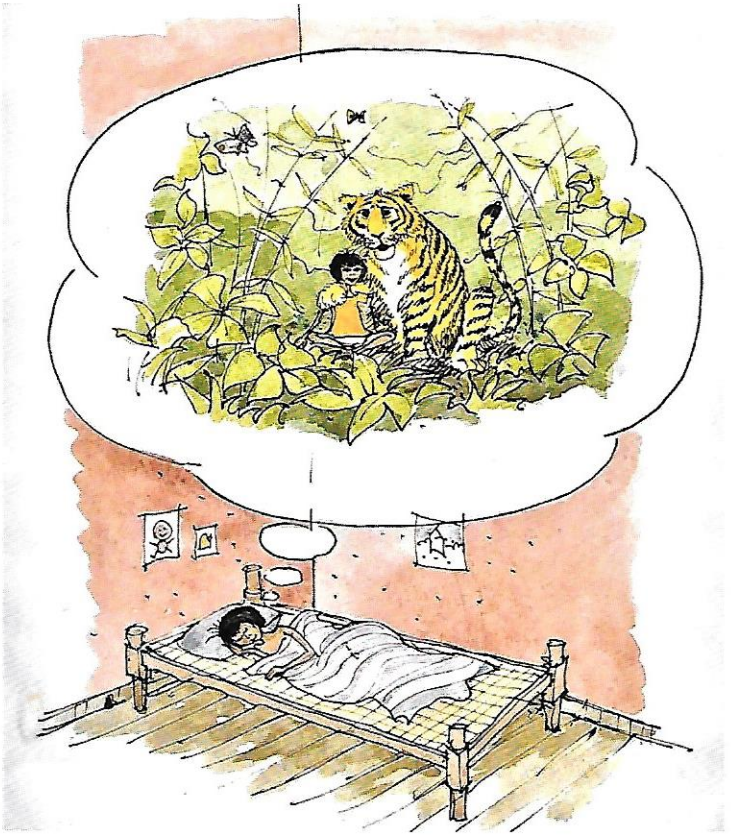
Tak for dejlig kød-mad, siger tigeren, for det er en høflig tiger, ***- nu er jeg godt mæt, og skal tilbage til min jungle.***

Farvel Sari, *siger tigeren,* ***- og når du får lyst til at besøge junglen igen, kan du bare kalde på mig, så skal jeg nok passe på dig, for jeg er den aller stærkeste af alle junglens vilde dyr.***

Om aftenen må Sari og hendes mor og far nøjes med ris og bananer til fødselsdagsmiddag, for tigeren har jo spist alt kødet.

Det gør ikke noget, siger Sari's mor, ***- for det bedste er at tigeren ikke spiste dig, og det er også nogle meget fine blomster du har givet mig i fødselsdagsgave.***





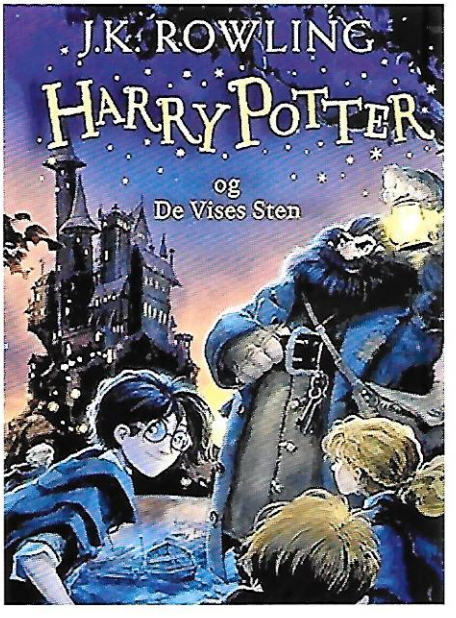
Da Sari kom i seng den aften, drømmer hun om junglen og alle dens vilde dyr. Om firbenet og slangen, og om aberne og papegøjen...

Men mest om den store tiger, som nu er blevet hendes gode ven.

SLUT

Sammen med Freja blev det også til mere normale godnat-historier, herunder alle Harry Potter bøgerne.

Måske ikke helt alle... Det var tit mig ~~mig~~ og ikke Freja, der oftest faldt i søvn...



Efterskrift

Med fire børn og i over 40 år - Ja, så blev det da til en hel del :)